

ஓம் சாயி ராம்

சாயி மார்க்கம்

இலங்கை மீ சத்திய சாயி நிலையங்களின்
காலாண்டு இதழ்

சாயிமார்த்தம்

SAI MARGAM (TAMIL)

மலர் 9 இதழ் 26	ஓரே ஒரு மதம் அது அன்பு எனும் மதம்	ஜனவரி - செப்டெம்பர் 2002
-------------------	--------------------------------------	--------------------------

பொருளடக்கம்

01. ஓரே சிந்தனை	01
02. அன்பு சொருபிகளே! ஆத்ம சொருபிகளே!! ஆனந்த சொருபிகளே!!!	02
03. சாயியடன் ஓர் இறை அனுபவம்	03
04. ஒற்றுமைக்குப் பிரார்த்திப்போம்	04
05. இரு கதைகள்	07
06. சுவாமியின் பாடசாலை நாட்கள்	08
07. பிரபஞ்சம் ஓர் பல்கலைக்கழகம்	13
08. பிராணாயாமம்	17
09. சொர்க்கத்திலிருந்து உபதேசங்கள்	19
10. வார்த்தை ஒன்றும் பேசாமல் வாசமுள்ள ரோசாப்புவாக இருங்கள்	20
11. வடமராட்சியில் இளைஞர் சாதனை முகாம்	21
12. பஞ்ச புதங்களின் குணங்களும் இயல்புகளும்	22
13. நவராத்திரியும் ஒரு சிவ வழிபாடே	25
14. சேவைச் செய்திகள்	26

இலங்கையில் தனிப்பிரதி

ரூபா 25/-

வருட சந்தா (4 பிரதிகள் தபால் செலவு உட்பட)

ரூபா 100/-

வெளிநாடு வருட சந்தா

US டோலர் 10

காசோலை பணக்கட்டளைகளை ஆசிரியருக்கு அனுப்பி வைக்கவும்

தபாற் கந்தோர்: நல்லூர்.

ஆசிரியர்: பேராசிரியர் செ. சிவஞானகந்தரம் (நந்தி)

துணை ஆசிரியர்கள்: ஸ்ரீ S. R. சுரவணபவன், ஸ்ரீ V.K. சபாரத்தினம்,

ஸ்ரீமதி. சியாமளா ரவீந்திரன்

நிருவாக அலுவலகம்:

"சத்தியம்"

681/2, பகுத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

ஓரே சிந்தனை

(இலங்கை சுதாசிய சாயி நிறுவனத்தின் மத்தீய ஆலோசகர் தீரு. கெ. சீவஞ்சானம் ஜியா சீவர்கள்)

பறவை ஒன்று கண்டில் அடைக்கப் பட்டு இருக்கிறது. வெளியில் எப்போ பறக்கலாம் என்று ஆசைப்படுகிறது. திறந் துவிட்டவுடன் ஆகாசத்தில் ஆனந்தமாகப் பறக்கிறது.

மனிதனும் தானே அமைத்த ஒரு கண்டில் (சிறையில்) தன் வாழ்க்கையை வாழ்கிறான். பாந்த இப்பும் உனக்கு இருக்கும்பொழுது நீ ஏன் இப்படி வாழவேண்டும் என்று பகவான் கேட்கிறார். சிறையை உடைத்துக் கொண்டு வெளியே வா. உடைக்கும் வழி நான் சொல்லித் தந்திருக்கின்றேன். பயன்படுத்து என்று அடிக்கடி கூறுகிறார்.

“ஹாகா சமஸ்தா சுமிணோ பவந்து” - “இன்பமே குழ்க எல்லோரும் வாழ்க்” - என்ற அருமையான மந்திரத்தை பக்தி சிரத்தையுடன், முழு நம்பிக்கையுடன் உச்சரித்தால், கையில் இருந்த விலங்குகள் எல்லாம் உடைந்து சிதறி உண் மையான ஒரு விடுதலை உணர்வு ஏற்படுவதை அனுபவர்தியாக நாம் காண வோம். “ஹாகா” முழுவதும் உடனது சொந்தமாகி விட்ட ஒர் நிலை. வானம் முழுவதும் கண்டிப் பறவைக்குச் சொந்தமாகிவிட்ட மாதிரி. “நான் எனது” எல்லாம் நீங்கிய நிலை ஒன்றே உள்ளது என்ற விழிப்பு நிலை.

பகவான் பாபா காட்டும் வழி இலகுவானது. இலகுவான படியால் நாம் சிலவேளை அச்டடையும் செய்கிறோம். சொந்தகளின் கருத்துக்களையும் ஆழமாகச் சிந்திப்பதும் இல்லை.

நல்லதைச் சிந்தி
நல்லதைப் பேசு
நல்லதைச் செய்
நல்லதைப் பார
நல்லதைக்கேள்

அன்பு செய்
இருதயத்தை விரிவாக்கு
உள்ளோக்கி விசாரணை செய்
உனக்குள்ளேயே எல்லாவற்றையும்
காண

முயற்சி செய் உடனே கைகூட வில்லையே என்று மனம் தளராதே.

ஆத்மீகத்தின் சாரம் இதற்குமேல் என்ன இருக்கிறது? இதற்கு மேல் சமயங்கள் எதைத்தான் போதிக்கின்றன?

கடவுள் எங்கும் வியாபகமாக உள்ளார். இந்தத் தத்துவத்தை அப்பியாசம் செய். அனுபவி.

“இயந்தை ஏரு தஞ்சை”

- பாபா

வானம், மலைகள், குரியன், பறவைகள், மரங்கள், மலர்கள், தேவீக்கள்..... கற்பிக்கும் பாடம் பல உண்டு.

ஆம், பிரபஞ்சம் ஒரு பஸ்கலைக்கழகம். கலாநிதி. எம். வி. என்.

மூர்த்தி அங்கள் கறும் விடயங்களை பக்கங்களில் படிக்கவும்.

அன்பு சொநுப்களே! ஆத்ம சொநுப்களே!! ஆனந்த சொநுப்களே!!!

இப்படித்தான் பகவான் எங்களை அழைக்கிறார். எந்த அன்புக்காக, எந்த ஆனந்தத்துக்காக, எந்த தெய்வீகத்தி ற்காக வாழ்க்கை முழுக்க நாம் அலை ந்துகொண்டிருக்கிறோமோ அந்த அன்பு, ஆனந்தம் தெய்வீகம் நாங்கள் தான் என்று அவர் சொல்கிறார். அவர் மட்டுமா? எல்லாப் புனித நால்களும், எல்லா மகான்களும் அப்படித்தான் சொல்கின்றன. சொல்கின்றார்கள்.

யேசுநாதரிடம் பரம மண்டலம் எங்கே என்று கேட்டபொழுது உனது இதயத்தில் என்றார்.

சுவாமி விவேகானந்தர் சொன்னார்; எனது இலக்கு உண்மையாகவே, ஒரு சில வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் மனிதன் தெய்வீகமானவன் என்பதை உணர்த்தி அவன் தனது நாளாந்த வாழ்க்கையில் அதை எப்படி வெளிப்படுத்தலாம் என்று தெரியவைப்பதுதான் என்றார்.

வேதங்கள் எங்களை “அமிரதஸ்ய புத்ரா” என்கின்றன. அதாவது அமரத்துவமானவர்களே என்கின்றன. பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவின் அவதார நோக்கம் மனிதனின் உள்ளுறையும் தெய்வீக த்தை வெளிப்படுத்துவது ஆகும்.

இந்த வைத்திய ஆலயத்தில் உள்ள நடமாடும் தெய்வங்கள் நீங்கள். இது எப்படி? உங்களிடம் வரும் நோபாளியை நோயாளியின் தாய் தந்தையர்களை, கணவன், மனைவிமாரு, பிள்ளைகளை, நெருங்கிய உறவினர்களைக் கோருங்கள் யார் கடவுளென்று. ஆபத்பாந்தவர்களாக நினைப்பார்கள். அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டாலும் சரி, புரியாவிட்டாலும் சரி உங்கள் கடமையை நீங்கள் சரிவரச் செய்யும் பொழுது நீங்கள் தெய்வீகத் திருஉருவங்கள் ஆகின்றீர்கள். கடமையை எப்படிச் சரியாகச் சொப்பது நீங்கள் செய்கின்ற

கடமையை கடவுள் செய்தால் அவர் எப்படிச் செய்வார் அப்படி நீங்கள் செய்ய வேண்டும். இன்னும் இதைத் தெளிவாகச் சொல்வதானால் கடவுளே நோயாளியாக வந்திருந்தால் நீங்கள் எப்படிச் சேவை செய்வீர்களோ அப்படிச் செய்யவேண்டும்.

அப்படித்தான் கடவுள் வருவதாக மறைநால்கள் சொல்கின்றன. ஒரு நோயாளியாக, ஒரு பசித்தவனாக, ஒரு ஏழையாக இறைவன் உன்முனை வருகிறார்.

நாங்கள் விதைப்பதை நாங்கள் அறுவடை செய்கின்றோம். எல்லாச் செயல்களுக்கும் மறுசெயல், எதிரொலி, பிரதிபலிப்பு இருக்கின்றது. நல்ல செயல் களை, தெளிவாக, பூர்ண உணர்வோடு அர்ப்பணமாகச் செய்வதானால் அவற்றை அன்பாகச் செய்ய வேண்டும். அதனால் ஒரு தெய்வ அர்ப்பணம் செய்த ஆனந்தம் உண்டாகும்.

இறைவன் கேட்கிறார் “நீ என்னிடம் அன்பை கருணையை எதிர்பார்க்கிறாய். ஆனால் உண்ணிடம் அன்பைக் கருணையை எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கு நீ அவற்றை எப்படிக் கொடுக்கிறாய்? தன்னுடைய தன்னுடைய நிலையில் ஒவ்வொருவனும் உயர்ந்துவன்தான். தன் மூடைய ஆற்றலுக்குட்பட்ட உதவியை, சேவையை, அன்பை, கருணையை அவன் கொடுப்பதை யாரும் தடுக்க முடியாது. அவனால்தான் அதைக் கூட்டவோ குறைக்கவோ முடியும். அவன் இறைவனுடைய நிலைக்கு தன்னை உயர்த்துவதற்கு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் அது. அப்படி ஒருவன் தன்னை உயர்த்தும் போது இறைவனின் உறவையும் பெறுகிறான். ஏனெனில் அவன் அன்பின், ஆனந்தத்தின் தெய்வீகத்தின் திருவுருவம் என்று மட்டுமல்லாமல் அவன் அவற்றை அனுபவிக்கிறான்.

என் உள்மே புதுந்த அதனால் ०००

சாமியடன் ஓர் இறையறைபவம்.

எனது மூத்த மகன் ரிஷிகேசன் கல்வி தழுப்பதில் சமர்த்தன். யாழ் பரியோவான் கல்லூரியில் க.பொ.த (உ/த) 1999 கணிதப் பிரிவில் மாணவன். 1999 ஒகஸ்ட் பீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்கு தயாராக இருந்தவர். ஆனால் பரிட்சைக்கு இரு தினங்களிருக்ககையில் தன்னால் பரிட்சைக்குத் தோற்றுமுடியாது என்று மறுத்துவிட்டார். க.பொ.த(சா/த) 1996 பீட்சையில் ஏழு பாடங்களிலும் அதிவிசேட சித்திபெற்ற (7D) அவர்க.பொ.த(உ/த) யாத்திட்டங்களை ஒழுங்காக முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்த நிலையிலும் இரு தடவைகளும் பீட்சைக்குத் தோற்றுமுடியாத நிகழ்வையுதேது எமது முழுக்கும்பழுமே கவலையில் ஆழ்ந்தது இதனால் நானும் எனது மனைவியும் கலந்துவோசித்து முன்றாவது தடவையேனும் பீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்கு மகனைக் கொழும்பிற்கு அழைத்துச் செல்வதெனத் தீர்மானித் தோட். அதன்படி அவரைக் கொழும்பிற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கு யாழ் படை அதிகாரிகளிற்கு விண்ணப்பித்து விசேடபாதுகாப்பு அனுமதியையும் பெற்றிருந்தோட்.

குறிப்பிட்டதினம் நான் பயணச்சீட்டு வழங்கும் காரியாலயத்திற்குச் சென்று கப்பல் பயணச்சீட்டைக் கோரிய பொழுது யாழ் செயலக அதிகாரிகள் தவறுதலாக எனக்கு மட்டுமே பயணச்சீட்டை வழங்கினார்கள். இதனால் மனம் வேதனையடைந்த யான் எனது உள்ளக் கொதிப்பினால் யாழ் செயலக அதிகாரி களுடன் கடுமையாக வாதாடினேன். இவைகள் நடந்தது 2000 ஆண்டு ஒக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களிற்கிடைப்பட்ட காலமாகும். அன்றைய தினம் மாலை கவலையோடு வீடு திரும்பினேன். மனச்சேர்வோடு வீடு திரும்பிய நான் அன்றைய இரவு நடந்திச்சியிலும் நித்திரை வராதால் வீட்டு விளக்குகள் அனைத்து நிலையிலும் பலவிதக் கிந்தனைகளுடன்

சாய்வு நாந்காலியில் அமர்ந்து கிந்தித் துக்கொண்டிருந்தேன்.

அப்பொழுது ஒரு ஓளிக்கீற்று எமது கவாயி அறையிலிருந்து வெளிவருவது போல் தோன்றிய பொழுதும் நான் அதை அவ்வளவு கவனத்தில் எடுக்கவில்லை. ஆனால் சிறிது நேரத்தில் அந் நீலநிற ஓளிக்கீற்று மிகவும் பிரகாசமாகவும் அசைந்து அசைந்து வருவதையும் உணர்ந்தவுடன் நான் மெய்மறந்து எழுந்து நின்று அதை உற்றுநோக்கினேன். அவ் வொளிக்கீற்று எமது விறாந்தையைச் சுற்றிச் சென்று மீண்டும் கவாயி அறைக்குள் சென்று மறைந்தது. மிகுந்த மனச் சஞ்சலத்துடன் இருந்த எனக்கு இந் நிகழ்வால் தேகத்தில் புல்லரித்தது.

நான் ஒர் ஓய்வுபெற்ற அரசாங்கதொழில்நுட்ப உத்தியோகத்தர். எனது மனைவியும் இரு புதல்வர்களும் சாயி பக்தர்கள். கோண்டாவில் சாயி சமித்தி யில் சாயி பஜனைகளிலும் கலந்து கொள்பவர்கள். எனது இரு மகன்களும் பாலவிகாஷ் கல்வி பயின்று இறுதித் தேவிலும் அதிவிசேட சித்தி பெற்றவர்கள். நான் எனது இளமைப்பருவத்தில் கடவுள் நம்பிக்கையற்றவனாக இருந்த பொழுதும் வாழ்க்கையில் பல சோதனைகள் ஏற்பட நாளன்டவில் சாயி நூல்களை வாசிப்பதில் ஈடுபாடு கொண்டு கடந்த பத்து வருடங்களாவில் அதன் பிரகாரம் ஓரளவிற்கேக்கும் நடப்பதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருப்பவன்.

இவை நடந்து சில தினங்களுக்குள் நானும் மகனும் கொழும்பு செய்று 8 மாதங்களாவில் தங்கியிருந்து மகன் பரிட்சைக்குத் தோற்றி நான்கு பாடங்களிலும் அதிவிசேட சித்திபெற்று (4A) யாழ் மாவட்டத்தில் முதலாவது இடத்தையும் எனது இரண்டாவது மகன் கபகேசன் (யாழ் இந்துக் கல்லூரி) யாழ் மாவட்டத்தில் முதல் முறையாகத் தோற்றி மூன்று பாடங்களிலும் அதி

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

விடே சத்திபெற்று யாழ் மாவட்டத்தில்
ஆன்றாவது இடத்தையும் பெற்றுள்ளார்.

எனது இவ் இனிய இறை
அனுபவத்தை சாயி பக்தர்களுடன்
பசிந்து கொள்வதில் ஆனந்தமடை
கின்றேன்.

தற்பொழுது எனது இரு மகன்களும்
மொற்றுவ பல்கலைக்கழக பொறியில்
துறைக்குத் தகுதிபெற்று பல்கலைக்கழக
அனுமதியை எதிர்பார்த்து உள்ளனர்.

ஓம் சாயிராம்

பராசேகரம் போயிரவர்
கோண்டாவில்.

ஒந்துமக்குப் பிரார்த்தப்போம்

(கிங்காவ சீவிபாருள் மின்கக்கத் அயைச்சர் கரு ஜகுரீப் காவர்கள்
இராமகிருஷ்ண சீன் மண்டபத்தில் ஆற்றிய உரையென தமிழாக்கம்)

பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா
வின் பாதக் கமலங்களுக்குக் கோடி
நமஸ்காரங்கள்! இந்த மாலைவேளை
யில் நாட்டிற்காகவும், சமாதானத்திற்
காகவும், பூசை பிணக்குகள் நங்கி
சீட்டசம், ஏற்படுவதற்காகவும் இங்கே
பிரார்த்திக்க எடுக்கும் எனது பாரியாகு
கும் அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்ததையிட்டு
ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு முதற்கண் நன்றி
யைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இதில் ஒரு விசேஷம் உண்டு.
நன்று வாரங்களுக்கு முன்பு பகவான் ஸ்ரீ
சத்திய சாயி பாபாவின் ஆசிகளைப்
பெறும் அரிய வாய்ப்பு எம்பிருவருக்கும்
கிடைத்தது. இந்த நாடு இயல்பு
நிலைக்கு மெள்ளத் திரும்புகிறது என்று
அவர் சொன்னார். எங்களுக்குச்
சமாதானம் மெல்ல மெல்ல ஆளால்
நிச்சயமாக வரும் என்றார். அது எமக்கு
மன ஆறுதலைத் தந்தது.

இது தவிரவும், எங்களை ஒரு
ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடுடைய நாடாக
ஆக்கம்படியும் வேண்டிக் கொண்டோம்.
இந்த நாட்டிலே கட்டுப்பாடு இல்லாமை
யினால் அதை விசேஷமாக வேண்டியேன்.
நான் பிறந்தது கட்டுக்கோப்பு
டைய ஒரு நாட்டில். ஆளால் இன்றைய
இளஞ்சு சந்ததியினரும் இனி வரப்போகும்
சந்ததியும் மீண்டும் கட்டுப்பாட்டொழு
ங்கை நாட்டில் காணவேண்டும். கட்டுப்
பாடு இருந்தால் போலில் தேவை

யில்லை, கண்காணிப்பு தேவையில்லை,
புகையிரதங்கள் நேரத்துக்கு ஒடும் தபால்
காரர் நேரத்துக்கு வருவார்; மருத்துவம்
மளைகள் அழுக்கின்றிச் சத்தமாக இருக்கும்;
கழிவுப் பொருட்கள் குவியாது
அகற்றப்படும். உங்கள் வாழ்க்கை எல்லா
வகையிலும் இயல்பாக நடைபெறும்.
இது காரணமாகவே ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு
வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க எண்ணங்களை
கோண்டேன்.

அத்தோடு நீதி வழுவாத ஒரு
சமூகத்தையும் வேண்டிப் பிரார்த்தித்தேன்.
பணக்காரன், ஏழை; அதிகாரம் படைத்து
வள், அது இல்லாதவள் அனைவரையும்
சரிசமாக நடத்தும் சமூகம் வேண்டும்.
இந்த நாட்டுக்குச் சுவாமியின் ஆசீர்வாத
ங்கள் தேவை. அதனாலேயே நானும்
எனது பாரியாரும் சுவாமியின் அழியார்களாக
இங்கே வந்துள்ளோம்.

நவம்பர் மாதத்தில் நடைபெற்ற
பிறந்தநாள் விழாவின் போது பகவான்
ஒந்துமையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார். தூய்மை வேண்டியின் ஒந்துமை
நிலவேண்டும். தூய்மையின் வழியும்
ஒந்துமை வரும். பேசும் பேசக்கூக்கூல்
லாம் இணங்கிப் போக இயலாது.
ஆளால் இனக்கமாகப் பேசலாம்.
பெற்றோரை எவரும் தேர்ந்தெடுப்பு
தில்லை. இன்றும், மதமும் எதிர்பாராது
ஒருத்தரின் பிறப்போடு வருகின்றது.
நாட்டிலே ஒழுங்கு முறையை வேண்டு

வது காலத்தின் தேவையாகும். அது ஒருவரின் வீட்டிலே ஆரம்பமாக வேண்டும். நத்தம் சமயத்தை அனுச்சித்து நன்னெறிகளை வளர்த்துக் காக்க வேண்டும். குறிப்பாக இளையர்களான ஆண்களும் பெண்களும் ஒழுக்க நெறிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். வாழ்க்கை என்றால் என்ன, அதன் இலக்கு என்ன என்பது பற்றி தற்காலத்திய இளைஞர்களுக்கு எந்தக் கருத்தும் இல்லை.

சமயப் பற்றுடைய சுவாஸிபிள் பக்தர்களான இளவயதினர் கோவிலுக்கு, கிறிஸ்தவ ஆலயங்களுக்கு, பள்ளிவாச வுக்கு ஒழுங்காகச் செல்பவர்கள், ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடுடையவர்களையிருப்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. எங்கள் பிரார்த்தனையில் விசேஷமாக நாங்கள் வேண்டுவது இளம் உள்ளங்கள் சீர்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதும், சுற்றி வரும் நாம் காலங்களை பொல்லாங்குகளிலிருந்து அவர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பதுமாகும்.

சிறு குழந்தைகளைப் பொறுத்த மட்டில் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் மிக அவதானமாக மேற்பார்வை செய்யப்பட வேண்டும். சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, பிரேரம், அகிம்சை ஆசிய மேற்பாட்டுப் பண்புகள் உறுதிபட எடுத்துச் சொல்லப் படவேண்டும். நூயிறு பள்ளிகளுக்கு (சமயக் கல்வி) அவர்களை அனுப்பி வைப்பதும் அவசியம்.

நாங்கள் பங்குபற்றிய ஒரு திருமண வைபவத்தில் மனப்பெண்ணின் தோழி யாக வந்த எட்டு வயதுச் சிறுமி ஒருத்தி மேடையிலே ஏறி காதலைச் சித்தரிக்கும் பாட்டொன்றைப் பாடத் தொடங்கினார். நாங்கள் திகைத்து நின்றோம். நம்பவே முடியவில்லை. எங்களுடைய காலத்தி ஸென்றால் ஒரு காலத்தையே அல்லது ஒரு குழந்தைப் பாடலைப் பாடியிருப்போம். காலம் பூண்டு விட்டது பிள்ளைகளின் கல்வி குறித்துப் பெற்றோர் நினைவும் விழிப்புமாக இருக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இல்லையேல் ஒழுக்கங்கெட்ட ஒரு கூட்டத்தினரை வளர்த்துக்கூடுத்துவிடுவோம். அதனால் நாடும் சமூகமும் கேட்டையும்.

மனமானது முறுகல்கள், குழப்பங்கள், ஆசைகளின் கலவையாகும். மனித லின் கயலையில்லை ஆசைகள் மறக்கடிக்கின்றன. உள்ளத்தைக் கூய்தாக்கவே பிரதானமாய் ஒருத்தர் ஆத்மீகப் பயிற்சி களை மேற்கொள்ள வேண்டும். தூய உள்ளாம் படைத்திருக்கும் போதுதான் தன்னை ஒரு மனிதன் என்று சொல் வதற்கு அருக்கை உண்டாகும். காலத் தின் கோளாறினால் மனம் தடம்புரஞ்சின்றது. ஆத்மீகம் யிருக்கத்தன்மைகளை விட்டொழித்து உள்ளநையும் தெய்வத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகும். ஆனால் தற்காலத்திய கல்விமுறை மனிதத் தன்மையை மனிதனிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டுவிட்டது.

வெள்ளைத்துணி போன்றதல்ல மனம் என்கிறார் பகவான். இந்த உலக த்தில் மனிதன் கண்டது, உரைத்து அனைத்தும் மனதில் பதிந்துள்ளன. பூர்வவெஜனம் செய்கைகள், தாக்கங்களின் கவுடும் உள்ளது. சமூக நல்லை மனதில் கொண்டு ஒருத்தர் தன் நடத்தையை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அவருடைய நலன் சமூக நலனோடு பின்னாலும் சத்திய த்தை மறந்துவிட்டதே இன்று இந்த உலகில் ஒழுப்பமும், கொந்தளிப்பும் நிலவுக் காரணமாகும். சத்தியமும், நல்லொழுக்கமும் இரட்டைப் பிறவிகள்.

'Ding Dong Bell; Pusy's in the well' என்றும் 'Baa Baa Black Sheep' என்றும் வெறும் ஒரை நயத்தைச் சொல்லிக் கொடுத்து குழந்தைகளின் கல்வி இன்று ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இந்த அர்த்தமற்ற முறை மாணவர்களை Black Sheep (துரோகம் இழைப்பவர்) ஆகத்தான் மாற்றுகின்றது. ஆண்டவளின் நாமத்தை நாவில் உச்சரித்துக் கல்வியை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

விருட்சங்களை, கற்களை (கற்சிலைகளை), பசுக்களை வழிபடும் எங்களைப் பார்த்து பிற நாட்டவர் வேடுக்கை பேசலாம். ஆனால் அதனாட்படையில் உயரிய கருத்து ஒன்று உண்டு.

அன்பின் கோட்டாடு தனித்து மனித குலத்துக்கு மட்டும்தான் என்று எல்லையிட நாங்கள் விரும்பவில்லை. பறவைகள், விலங்குகளோடு கூட அன்பைப் பகிர்ந்து கொள்வதே எமது உள்ளக்கருத்தாகும். பகவான் மீது எல்லோரும் பக்தி கொண்டாடுகிறார்கள். அவர் சக உயிரினங்களில் அன்பாயிருப்பவர்களுக்கு தன் அன்பையும், அருளையும் வழங்குகிறார்.

பதின்ம வயத்டையும் வரை இம் மாதிரி வருந்தத்தக்க நிலை இல்லை. அந்த வயதில் ஆரம்பித்து தர்மத்தை அச்ட்டை செய்யும் அவர்கள் நான் போகப் போக மிருக இயல்புகளையே பின்பற்றுகிறார்கள். பெரும்பாலானோர் தர்மத்துக்கு நேர்மாறும் அதர்மத்தில் முற்றிலும் ஆழ்ந்தபோயிருக்கின்ற ஒரு சமுதாயத்தில் நாங்கள் இருக்கின்றோம். நாங்கள் இருக்கின்ற இக்கலியுகத்தில் உலகெங்கும் குற்றச் செயல்கள் மலிந்து போயுள்ளன.

பகவான் பாபா முழு உலகிலும் தர்மம் நிலவும்படிக்கு நல்லவர்களைத் தீங்கிலிருந்து காப்பதோடு ஏனையோரையும் திருத்தி நேர்வழிக்குக் கொண்டு வருகின்றார். பகவான் ஏதுமொரு சமயத்தைப் போதிக்கவில்லை. எம்முடைய சமயநெறியை நல்லமுறையில் பின்பற்று மாறு வேண்டிக்கொள்கிறார். அவ்வளவே! மத நம்பிக்கைகளை மாற்ற அவர் எத்தனிக்காமையினால் சமுகத்தின் ஸ்ப

பிரிவினரும் பகவான் பேரில் அச்சங்கொள்ள வேண்டியதில்லை சமயங்கள் அனைத்தின் அடிப்படை சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, பிரேம, அகிம்சை என்று மனித குண மேம்பாடுகளே.

உலகில் எல்லாத் தீமைகளும் இருந்தபோதிலும் அனேகர் தார்மீக வழி செல்வதற்கே தங்களால் இயன்றவரை முயல்கிறார்கள். ஆகவே பகவான் பற்பல அருளுரைகளில் குறிப்பிட்டுப் பேசும் பொற்காலம் முழுச்சிறப்போடு அதி விரைவில் விடியப் போகின்றது. பகவானின் மாட்சியை நேரில் கண்டுணரவும் அப்போதுள்ள ஒரு தார்மீக சமுதாயத்தில் வாழ்ந்து பார்க்கவும் எல்லோருக்கும் ஆயுளைத் தருமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம். எமது எதிர்பார்ப்பும் அதுவாகவே இருக்க வேண்டும்.

ஒற்றுமை என்று சொல்கையில் இன ஒற்றுமையை மட்டும் நான் கருதவில்லை. சமய ஒற்றுமை, அரசியல் ஒற்றுமை, எண்ணம் சொல் செயலில் ஒற்றுமை இவற்றையும் கருதுகின்றேன். நாம் ஒன்றுகூடி பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவைப் பணிந்து நாங்கள் யாசித்து நிற்கும் சமாதானம் ஒற்றுமையும் ஏற்படுத்தி அருளுமாறு பிரார்த்திப்போ மாக.

ஜெய் சாயிராம்.

சாயி நகர்ச்சுவை ஆறுதம்

இரு கதைகள்

[1]

ஒரு சமயம் நாரதர் விஷ்ணுவிடம் சென்றார். புள்ளுறவுவுடன் விஷ்ணு “நாரதரே! எங்கிருந்து வருகிறீர்” என்று கேட்டார்.

நாரதர் “ஸ்வாமி எனக்கென்ன வீடா, வாசலா, மனைவியா, மக்களா? நான்

உலகத்தைச் சுற்றி வருபவன்” என்றார்.

“உலகத்தைச் சுற்றி வருகிறீரா? நல்லது. எனது சிருஷ்டியின் ரகசியத்தைக் கண்டறிந்தோ?”

“தங்கள் சிருஷ்டியின் ரகசியத்தை நானறிவேன்”.

"நான் நல்லதையே படைத்திருக்கின்றேன். எனது சிருந்தியில் கெட்டது எதனையாவது கண்மரா?"

நாரதர் யோசித்தார் "ஸ்வாமி மன்னிக்க வேண்டும். கெட்டது ஒன்றைக் கண்டேன்."

"அநு என்ன?"

"ஸ்வாமி, மலம், அதனருகே செல்லவே இயலாது. அது வயிற்றுக்குள் இருந்திருக்கிறது. அதைப்பார்க்கவே சகிக்காது கெட்டதான் அதை ஏன் படைத்தற்கள்?"

"அது கெட்டதல்ல; நானைக்கு அதைக் கேள்".

"இல்லை, ஸ்வாமி நான் செல்ல மாட்டேன்."

"இது என் ஆணை சென்று கேள்".

விஞ்ஞாவின் ஆணைப்படி, நாரதர் அதன் அருகில் சென்ற போது மலம் நாரதரைக் கண்டு, "சீ. நின்றங்கி வராதீர்கள், தொலைவுக்குச் செல்லுங்கள்" என்றது.

நாரதர் அதிசயித்தார் "ஏன் இப்படிப் பேசுகிறாய்?"

"ஏன் கூடாது? நான் புனிதமான வன் நான் இதற்கு முன்பு பழமாக, பாலாக, பாயாசமாக, தயிராக இறைவனு க்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டு இருக்கேன், மனிக்குனுடன் கூட்டுச் சேர்ந்ததும் இந்த கதிபாக்கிட்டேன்.

மறுபடியும் உன்னுடன் சேர்ந்தால் என்ன கதியாவேனோ"

தவறு சேரும் கூட்டுறவில் உள்ளது. எதுவும் முதலில் கெட்டதாக இல்லை.

[2]

நாம் இருக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஒரு தந்தைக்கு ஒரே மகன் இருந்தான் அவனைத் தேன் கொட்டியது. வலி தாங்காமல் மகன் அழுதான். தந்தைக்கு மகனிடப் பிருந்து பிரியம். மருத்துவரிடம் சென்று விஷயத் தைக் கூறினார். மருத்துவர் தேன் கொட்டிய இடத்தில் மருந்தைத் தடவும் படி கூறினார்.

"தேன் எங்கே கொட்டியது" என்று தந்தை மகனைக் கேட்டார்.

"அதோ அந்த முஸையில் இருந்து கொட்டியது" என்றான் மகன்.

உடனே தந்தை அந்த முஸைக்குச் சென்று மருந்தைத் தடவினார்.

இக்கால அதுமிகப் பயிற்சி அவ்வாறுள்ளது. தூர்க்குணம் எங்கே தொடங்குகிறதோ. அந்த இடத்தை கவனித்து, தூர்க்குணத்தை விலக்க வேண்டும். பிறரைக் குறை கூறிக் கொண்டிருக் கிண்ணாய். பிறரைக் குறை கூறாதே. பிற்றிடம் குறையென்பதே இல்லை. குறையனைத்தும் உன்னிடமே. உனது பிரச்சனைகளைத் தீவு செய். அதுவே சரியான வழி. உனது உணர்ச்சிகளே இதற்குக் காரணம்.

EDUCARE - எஜ்கேர்

சென்ற சாயி மார்க்கம் விசேட இதழில் Educare என்பதை 'எஜ்யூகேயர்' என்று தமிழில் எழுதியிருந்தோம்.

ஆனால் சனாதன சாரத்யும், தமிழ் நாட்டு நூல்களும் Educare ஜீ 'எஜ்கேர்' என்றே எழுதுகின்றன. ஆங்கில உச்சரிப்பில் இதுவே சரியானதாகும்.

மேலும் 'சந்தரம்' வெளியிட்ட ஸ்ரீ சுத்ய சாயி எஜ்கேர் என்ற நூலில் Educare ஜீ 'உயிர்நுட்டக் கல்வி' என்று தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக் கிறார்கள்.

நிலையான ஒரு மொழிபொக்கம் வரும்வரை எஜ்கேர் என்பதையே உபயோகிப்பது நல்லது.

சுவாமியின் பாடசாலை நாட்கள்

(தொடர்ச்சி)

சுவாமியின் உரையிலிருந்து தொகுத்தவர்கள்: சுவாமி சுகோதர் M. சுமிதேர் சுவாமி சுகோதர்கள்: K. ஹிரா, D. அந்தா, N. தகாகி

வெளியீடு: கிழக்கு மண்டல சாயி நிறுவனத் தலைவர் ஸ்ரீ ஜெகோ ஹிரா.

(முன்கதைச்சகருக்கம்: ஈ.எஸ்.எல்.சி வகுப்புவரை புட்பர்த்தியின் அயலூரான புக்கப்பட்னத்தில் கல்வி கற்ற ராஜைவை (பாபாவின் பூர்வ பெயர்) அதன்பின் அண்ணன் சேஷன் ராஜை, தன் மனைவி வழி மாமியாரின் ஊரான கமலாப்பூரில் ஒரு பள்ளியில் சேர்த்து விடுகிறார். மாமியார் ஸ்டிடிலே ராஜை கடுமையாக வேலை வாங்கப்படுகிறான். புல்பக்ரி என்ற ஊரில் நடைபெறும் விழாவுக்கு சாரணர் குழுவான்றை அனுப்புவதற்குப் பள்ளியிலே தீர்மானிக்கின்றார். ராஜை சாரணர் குழுவுக்குத் தலைவனானாலும் சாரணர் சீருடை தயாரிக்க இயலாத காஷ்ட நிலையிலிருந்தான். தன் நிலையை வெளியே சொல்ல விரும்பாத ராஜை சாரணர் பிரயாணம் புறப்படும் சமயத்தில் தனக்கு மோசமான வயிற்று வலி என்று புலம்பி நிலைமையைச் சமாளித்துத் தயித்துக் கொள்கின்றான். ஆனாலும் அந்த விழாவைப் பார்க்க விரும்பி தன் பழைய பாடப் புத்தகங்களை விற்கிறான். அவன் கையில் பணத்தைக் கண்ட விட்டுக்கார அம்மாள் தன் வீட்டில் திருடிவிட்டான் என்று குற்றங் கூறி தண்டனையும் கொடுக்கிறார். கையில் பணமின்றி ராஜை ஒன்பது மைல்கள் கால் நடையாகப் புல்பக்ரி சென்றடைகிறான். அங்கே ஒரு கற்பாறையில் கண்டெடுத்த ஓரணாவை வைத்து தாயக்கட்டை உருட்டும் விளையாட்டில் பங்கு கொண்டு பள்ளிரண்டு அணாக்களை வெல்கிறான். அதில் காலணா வக்கு முன்று தோசைகளை அன்றிரவு சாப்பிட்டுவிட்டு மீதிச் சில்லறைகளை ஒரு கந்தைத் துணியில் கட்டி மனைவில் புதைத்து அதன் மீது தலையை வைத்துப் படுத்தி உறங்குகின்றான்).

துணியில் காசைப் போட்டு முடிந்தது. மண்ணுக்குள் அதைப் புதைத்து. அந்த மண்மேட்டில் தலைவைத்துப் படுத்ததுவரை நான் செய்த ஒவ்வொரு செயலையும் யாரோ கவனித்துக் கொண் டிருந்திருக்கிறார்கள். நான் நித்திரைக்கு போன்பிற்கு அந்த ஆசாமி மெள்ள வந்து மண்ணைக் கிளரி பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு தப்பிப் போய்விட்டான்.

இதற்கு என்னால் எதுவும் செய்ய இயலாது. கையில் பணமில்லை. அத னால் வயிற்றுக்குச் சாப்பாடில்லை. மறுநாள் காலையில் காக்கி உடை தரித்து வந்திருந்த சாரணர் அனைவரையும் கண்டேன். விழாவைப் பார்க்க வந்தவர்களையும் மற்றும் பயணிகளையும் கவனிப்பதற்கு அங்கங்கே அவர்கள் கடமையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். முன்று நாட்கள் நான் உணவில்லாமல் இருந்தேன். முன்று நாட்களும் எப்படியோ கழிந்தன.

இதனிடையே சாரணர் குழுவோடு வந்திருந்த ரமேஷ் குட்சமாக எப்படியோ அறிந்து கொண்டுவிட்டான். மற்ற வர்களின் கண்ணில்பாமல் வந்து என்னைப் பார்க்கத் தோடங்கினான். மற்றவர்கள் அதை அறிவது எனக்கு இஷ்டமிராது என்று அவனுக்குத் தெரியும். அவன் என்னைக் காணவாரும்போது ஒரு தோசை அல்லது ஏதும் தின்பண்டம் சாப்பிடுவதற்குக் கொண்டு வந்து தருவான். இப்படியாக புல்பக்ரியில் கழிந்த நாட்களை அவனும் சமாளித்து விட்டான்.

அந்த நாட்களில் புஷ்பகிரி விழா மிகப் பிரசித்தமானது. விழா முடிந்து விட்டால் நான் வீடு திரும்ப வேண்டியிருந்தது. அங்கே சேஷன் ராஜாவின் மனைவி கர்ப்பமுறைருந்தார். வெறுங்கையோடு வீடு போவது தக்கதல்ல. புஷ்பகிரியிலிருந்து என்ன கொண்டு வந்தாய் என்று கேட்பார்கள். அதற்காக ரமேஷ்டிம் சடன் கேட்டேன். “எனக்குக்கைமாற்றாக ஓரணா தா. வீட்டுக்குப் போனதும் திருப்பித் தந்து விடுகிறேன். நீ தருவது கடனாக இருக்கட்டும். உபகாரமாகத் தருக்கப்பாது” புஷ்பகிரியிலிருந்து திரும்பிச் செல்லும்போது ஓரணா வகுக்குச் சில பழங்களும், புஷ்பங்களும் வாங்கிச் சென்றேன்.

தொழில் சம்பந்தமான ஏதோ பயிற்சியை முன்னிட்டு சேஷன் ராஜாவுக்கு விடுமுறை கிடைத்திருந்தது. அதைப் பயன்படுத்தி அவர் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். நான் வீட்டை விட்டுப் புஷ்பகிரிக்குப் போயிருந்த எட்டு நாட்களும் ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் பிடித்து வருவதற்கு வீட்டில் ஆட்கள் யாருமில்லை. எட்டு நாட்களாகத் தண்ணீருக்குக்காஷ்டப்பட்டதால் அவர்களுக்கு என்மேல் பொல்லாத கோபம். அதோடு இன்னும் சேர்த்து வீட்டுக்கார அம்மாள் எனக்கெதி ராக சேஷன் ராஜாவுக்கு கோள் வேறு முடித்து விட்டிருக்கிறார். தண்ணீரை கொண்டுவர ஆளில்லை. அப்படியிருந்தும் நான் வீட்டிலில்லாத போனேன். அதை அவர்களால் பொறுக்க முடியவில்லை. நான் திரும்பிப் போனபோது கடுமே சீற்றுத்தோடு இருந்தார்கள்.

சேஷன் ராஜா உட்கார்ந்திருந்து ஒரு அளவு கோலால் குறிப்புப் புத்தகத் தில் வரிக்கோடுகள் போட்டுக் கொண்டு ருந்தார். அந்த நாட்களில் அளவுகோல் பெரிதாய் நீண்ட தடிபோல் இருக்கும். நான் உள்ளே நுழைகையில் அவர்கையில் அளவுகோல் இருந்தது. கோட்ததில் புழுங்கிக் கொண்டிருந்தவர் நான் வீட்டினுள் கால் வைத்ததும் கோலை ஒங்கி மளார் மளாரென்று கைகளில் அடித்தார். அந்த அடி வரிசையோடு அளவுகோல் பலதுண்டுகளாக ஒடிந்து கீழே விழுந்தது.

இந்நாட்களில் சேஷன் ராஜாவின்மகன் காலமானான். அவன் காலமாதைத் துறிவிக்கும் தந்தி எங்கள் வீடு சேர்ந்தபோது ‘இதன்’ தந்தை சில கொள்ளுவகைஞர்க்காக புக்கப்பட்டனம் போயிருந்தார். சிலர் அவரைத் தேடிப் புக்கப்பட்டனம் சென்று இந்த அவசரச் செய்தியைத் தெரிவித்தார்கள். தந்திச் செய்தி சொன்னவர்களைப் புட்டப்பத்திக்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு அவர் நேரே கமலாப்பூர் வந்தார்.

வந்த மாத்திரமே என் கைவீக்கத்தைக் கண்டுவிட்டார். “உன் கைக்கு என்ன நடந்தது? ஏன் துணி சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறாய்?” என்று கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்டார். நான் உண்மையை மறைத்தேன். “ஏன் கைக்கு என்ன, அப்படிபொன்றுமில்லையே. ஒரு சிறு கொப்பும் போட்டிருக்கின்றது. அதனால் துணி சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றேன்” என்றேன்.

இழவு வீட்டில் சாவகாசமாக அவரோடு யாரும் பேசுவதாயில்லை. இல்லாவிப்பால் பெரிய வாய்க்காரரான அவர் கும்மா விட்டுவிட மாட்டார். என்றாலும் ஊரவர் சிலரைச் சந்தித்திருந்திரார். அக்கம் பக்கத்தவர் கூட அவரிடம் பலவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “ஏன் இங்கே உன் மகனை இருக்கவிட்டிருக்கிறாய்? அவன் படுகிற பாடு என்ன! இரவு பகலாக வேலை வாங்குகிறார்கள். என்ன நினைத்து இங்கே விட்டிருக்கிறாயோ” இதைக் கேட்டதும் உள்ளும் நொந்து அவருக்கு முகம் வாடிவிட்டது. உண்மையை அறிய முடிவெடுத்து ஒரு உபாயத்தைக் கையாண்டார்.

முன்னிரவு எட்டு மணி. நன்றாக இருட்டிவிட்டது. “நான் வெளிக்குப் போகவேண்டும்” என்றார் தந்தை. அந்தக் காலத்தில் வீட்டுக்கு வெளியே ஸாந்தர் விளக்குகள் இல்லை. நடப்பதை அறிவதற்கு அவர் போட்டதிட்டத்தின் முதற்கட்டம் இது. “நான் ஊர்மனைக்கு வெளியே போக வேண்டும்” என்று ஒரே சொல்லில் சொன்னார்.

ஆனால் அது ஒரு காட்டு. அப்போது சேவன் ராஜ் என்னைப் பார்த்து “இதோ பார். இருட்டு வேளை அவரோ யெது போனவர். நீ உதவிக்குப் போ. ஒரு விளக்கை எடுத்து வழிகாட்டியபடி அவரோடு போ” என்றார்.

ஒரு லாந்தரைக் கையிலே எடுத்தேன். வீட்டுக்கு அப்பால் யாருமில்லாத இடத்தில் என்னோடு பேசி உண்மையை அறிந்து கொள்ளத் தந்தை திட்டமிடுகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவரோடு கூடச் சென்றேன். கிராமத்தின் எல்லையைத் தாண்டிய போது, “இதோ ஊருக்கு வெளியே வந்துவிட்டோம். இங்கே நீங்கள் உபா தையைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம்” என்று அவருக்குச் சொன்னேன்.

நான் முதுகைக் காட்டித் திரும்பி நிற்க அவர் இடைமறித்தார். “இல்லை யில்லை. நான் உன்னோடு பேசவே வந்தேன். உனக்கு என்ன நடந்தது? எங்கே கையைக் காட்டு. இதென்ன கையிலே? நாளெல்லாம் நீ கவுட்பட்டு கிறாயாம். ஒவ்வொரு நாளும் உனக்கு அடி விழுகிறதாம். இந்த நிலைக்கு ஏன் ஆளாகவேண்டும். உனக்குச் சரியென்றால் வா, ஊருக்குப் போவோம். அங்கே சமாளிக்கலாம். கௌரவம் முக்கியமில்லை இங்கே தங்கியிருந்து நீ இப்படிக் கஷ்ட துப்பாங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டாம். என்னோடு வா, ஊருக்கே போய்விடுவோம்”.

“அது சரியல்ல” என்றேன் “இங்கு குழந்தையில் இப்போது போய் விட்டேன்றால் நாலு பேர் நாலு விதமாகப் பேசவார்கள். முத்த மகனின் மரணத்தினால் குடும்பம் நிலைகுலைந்து போயிருக்கிறது. அவர்கள் துப்பப்படும் போது நாங்கள் இவ்விதம் நடந்துகொள்ளக்கூடாது. நீங்கள் போகவேண்டும் என்றால் புறப்படுவதே நல்லது. நான் அப்புறம் வருகிறேன். எல்லாம் மறந்து பழங்கதையான பின் வருவேன்” இவ்வாறு அவரோடு நயமாகப் பேசினேன்.

அந்த வீட்டில் இருப்பதற்கு இரண்டாம் நாளே அவர் சங்கடப்பட்டார். அவருக்கு அங்கிருந்து போம்பி வேண்டும்

என்றிருந்தது. மரணம் குறித்துத் தனது அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துவிட்டுப் புட்பற்றிக்குத் திரும்பி விட்டார்.

அவர் புறப்படுகிற சமயம் “உன்னி டம் தேவையான உடுப்பு இருக்கிறதா?” என்று என்னைக் கேட்டார். “நிறைய இருக்கிறது. உடுப்பு எதுவும் வேண்டாம்” என்றேன். அவருக்கு அது திருப்தியாயிருந்தது. என்றாலும் வீட்டிற்குப் புறப்படுவதற்குமன் புடைவைக் கடைக்காரரான கோடே சுப்பண்ணாவைக் கண்டு பேசி விட்டுத்தான் போயிருக்கிறார். “என் மகன் வந்து புதிதாகத் துணிகேட்டால் வேண்டியதைக் கொடு. நான் வந்து பணம் தருகிறேன்” இப்படிக் கூறிவிட்டு அவர் போய்விட்டார்.

கடைக்கார சுப்பண்ணாவுக்கு நான் கவிதை எழுதி வருகிற சங்கதி முன்பிருந்தே தெரியும். பள்ளிக்கு வந்த அவர் எனக்காகத் தெருவாயிலில் காத்து நிற்பார். “கடையிலே புதிய மருந்தொன்று விற்பனைக்கு வைத்திருக்கின்றேன். அதை விலைப்படுத்த வேண்டும். அந்த மருந்தை விளம்பரப்படுத்தி விற்பதற்கு ஒரு பாட்டு எழுதித் தருவாயா? என்பார்.

அந்த நாட்களில் விளம்பரத்துக் கெள் உபயோகப்பட்ட பொருள் ஒரு பலகைச் சட்டம் தொங்கும். சிறுவர்கள் கழியைச் சட்டையில் மாட்டிக் கொண்டு விளம்பரப் பாடலைப் பாடியபடி ஊர்வலமாக வருவார்கள். அந்தக் காலத்து விளம்பரப் பாணி அப்படி இருந்தது.

புதிய மருந்தின் பெயர் ‘பாலபாஸ் கரன்’. அதன் விளம்பரத்துக்குப் பாடல் எழுதினேன். “இதோ பாலபாஸ்கரன் என்ற புதியதோர் மருந்து. வயிற்று வளியா? வயிற்றோட்டமா? வயிற்றில் கோளாறா? இருக்கவே இருக்கிறது புகழ்பெற்ற நிவாரணியான பாலபாஸ்கரன். ஒரு நொடியில் குணம் கிடைக்கும். பெயர் பெற்ற மருத்துவர் கோபாலசரனின் விசேஷ தயாரிப்பு கோடே சுப்பண்ணா வின் கடையில் விற்பனையாகின்றது. செல்லுங்கள், சென்று வாங்குங்கள்”.

இது நான் எழுதிய விளம்பரப் பாடல். பையன்கள் இதைப் பாடுவார்கள். மருந்து கிராக்கியாக விற்பனையாயிற்று. இந்தப் பாட்டுப் பாடம்பட்டு வந்தையில் கடைக்காரர் பலருக்கும் அதை நான்தான் எழுதிக் கொடுத்தேன் என்பது தெரிய வந்தது. பலரிடம் கிடையாகச் சரக்கு நிறைய இருந்தது. எல்லோரும் என்னைத் தேடிவரத் தொடங்கினார்கள். பண்டங்களின் விபரங்களைத் தந்து அவை குறித்தப் பாடல் எழுதித் தரச் சொல்லி கேட்டார்கள்.

நான் பாடல்கள் எழுதுவதும், இவ்வாறு கடைக்காரர்களுக்குச் சகாயம் செய்வதும் தமையனார் சேஷன் ராஜாவின் காதுக்கு எட்டியது. உடனும் அவர் என்னைக் கூப்பிட்டார். “இது சரிவராது நீ இங்கே நன்றாக பிரின்ஸல் பண்ணுகிறாய். உளக்கு இப்போது விடுமுறை காலம். இங்கே உளக்கு ஒரு வேலையும் இல்லை. புட்பர்த்திக் குப் போய்விடு” என்றார். இந்தக் கவிதை ஊற்று அந்துடன் நின்றுவிடவில்லை. புட்பர்த்திக்கு வந்து விட்ட பின்பும் கவிதை என்னுள் போங்கி வந்து கொண்டிருந்தது.

நீங்கள் “சத்தியம் சிவம் சுந்தரம்” படித்திருப்பீர்கள். புட்பர்த்தியில் கரணம் என்பவரைப் பற்றியும், அவரின் இரு மனைவியர் பற்றியும் அதில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது. ஒரு மனைவியின் பெயர் சுப்பம்மா; மற்றவர் பெயர் காலம்மா. இரண்டு மனைவியர் தவிர ரம்பள்ளதீரா என்ற விலைமாதின் தொடர் பும் கரணத்துக்கு இருந்தது. கிராமத்திலே அவர் ஒரு பணம் படைத்த புள்ளி. அவரிடம் கொட்டிக் கிடந்த செலவத்தை இவ்வாறு துன்மார்க்க வாழிகளில் விரயம் செய்தார்.

நான் கிராமத்துப் பையன்களை ஒன்றுகூட்டிப் பாடல் சொல்லிக் கொடுப்பேன். அந்தப் பாடல்களை ஊரில் அவர்கள் பாடுக்கொண்டு போவார்கள். நான் அவர்களோடு பாடுவதில்லை. பாட்டு இயற்றி அவர்களுக்கு அதைப் பாடச் சொல்லிக் கொடுப்பேன். அவ்வளவுதான்.

பையன்கள் கரணத்தின் வீட்டுக்கு முன்பாகப் போவார்கள். அவர் வீட்டு முகப்பில் உட்கார்ந்திருப்பார். அவர்கள் அப்படியே அமர்ந்து கொண்டு சொல்லிக் கொடுத்த பாட்டைப் பாடுவார்கள். பட்டிக்காட்டு மக்களுக்குக் கிராமியச் சொற்களே புரியும். அதனால் ஒரு குறிப் பிட்ட வர்த்தைகள் மட்டும் புரியக்கூடிய வையாயிருந்தன. பெரும்பாலான வார்த்தைகள் விளங்காது.

கரணத்தின் முன்பாகப் பாடியது இப்படித்தான். “விலைமாதர் வீடு போய் வீண்பொழுது போக்க வேண்டாம்; பண்டதை வீண் விரயம் செய்ய வேண்டாம். மானமுள்ளோர் உம்மை என்றும் தீண்டார்; கிட்டே அணுகவும் விடமாட்டார். நண்பர்கள் காலிலுள்ள செருப்பு உமக்கு நல்ல பாடம் கற்பிக்க உதவும்.

பையன்கள் பாடுவதன் பொருள் கரணத்துக்குப் புரியும். அவர் இது கை மணிக்கட்டில் கட்டியிருப்பார். பட்டினாலான ஆடை உடுத்தியிருப்பார். அந்தக் காலத்தில் பட்டிக்காட்டிலே ஒருத்தர்கைக்குக் கட்காரம் கட்டியிருந்தால் ஊராருக்கு அது மகா பெரிய விஷயம். கரணம் சௌலும் படைத்தவர். அவரின் நடையுடை போக்கிலும் அந்த மிகுங்கு இருந்தது. பையன்களுக்கு நான் சொல்லித் தந்த பாடல்கள் அதை வர்ணித்தன.

“இன்றைய ஆண்களும் பெண்களும் ஏன் இப்படிப் போகிறார்கள்? ஆண்கள் இடது கையில் ஏதோ தோல்வாரைச் சுற்றிக் கொண்டு செருகித் தீரிகிறார்கள். பெண்கள் பரம்பரைப் பழக்கமான நெறி நித் திலகத்தை விட்டுப் புறமோகம் கொண்டு போகிறார்கள். இருபாலார் போகும் விசித்திரமாக இருக்கிறது. இவர்களுக்கு நடந்தது என்ன? இவர்கள் கொள்ளும் கோலத்தை வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியவில்லை. போகிற போக்கு மரியாதைக்குரியதாயில்லை.

பாடல்களில் கரணத்தின் மீசை பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அவர்

தனது நீண்ட மீசையை ஒட்ட நறுக்கி முக்குத்திக்கு இடது புறம் கொஞ்சம் வலதுபறும் கொஞ்சமாக முக்கடி மட்டத் துக்கு வழித்துவிட்டிருந்தார். அதை அப்போது ஹிட்லர் மீசை என்பார்கள். அந்த மீசை விவகாரம் என் பாடலில் புகுத்தப்பட்டது. அதைக் கேட்டு அவ மானமடைந்த அவர் அடுத்த நாளே மீசையை எடுத்துவிட்டார்.

கரணம் ஒருநாள் தந்தையை வந்து கண்டு என்னைப் பற்றி முறைப்பாடு செய்யும்வரை இது தொடர்ந்து நடந்தது. “இதெல்லாம் ராஜாவின் வேலைதான். பயயன்களைச் சேர்த்து, பாடல்கள் எழுதி, அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்து என்னைக் கேலி பண்ணுகிறான். இதை நீ கவனிக்க வேண்டும்” என்றார். ஒன்று சொல்ல வேண்டும். இதன் தந்தை குடும்பத்தில் மற்ற எல்லோர் மீதும் வெடுப்பெண்டு பாய்வார். ஆனால் என்மீது அப்படிக் கடுமை காட்டிய தில்லை. அன்பும் ஆதரவுமாக என்னைடு தாராளமாக இருந்தார்.

அவர் சொன்னார், “ஹரிலே பிறுத்தியாரோடு உனக்கு ஏன் இந்த வம்பு அவர்களைப் பற்றி என்ன பேச்க உனக்கு? ஏன் பாட்டெழுதவேண்டும்?”

“இந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியாது. அந்தப் பாடல்களை நான் பாடுவ தில்லை. யாரோ பயயன்கள் சிலர் பாடுகிறார்கள்” என்று பதில் சொன்னேன்.

எனது கவித்திற்கு புக்கப்பட்னாம் உட்பட எல்லா இடங்களிலும் தெரிய வந்தது. இந்திய கதந்திரப் போராட்டம் மிகவும் முழுமுரமடைந்திருந்த காலம் அது. பட்டி தொட்டியெங்கும் கூட்டங்கள் நடத்திச் சுதந்திர முழுக்கம் செய்தார்கள். ஆங்கிலப் பொலிஸ் படை வந்து கூட்டத்தைக் கலைக்கும். நான் நன்றா கப் பாடல்கள் எழுதுவேன் என்பதை அறிந்து புக்கப்பட்னாத்தைச் சேர்ந்த இரு காங்கிரஸ்காரர்கள் என்னைத்தேழி வந்தார்கள். “இன்றைய நிலவரத்தை எடுத்துக் காட்டி நீ விரும்பியதை எழுதி பாட்டை எப்படி எழுத விரும்பிவாலும் சரி

அப்படி எழுதித் தா. புக்கப்பட்னாத்தில் நடக்கவிருக்கும் கூட்டத்தீல் அதைப் பாடப்போகிறோம்” என்றார்கள்.

கவிதையை எழுதிக் கொடுத்தேன் எனது கவிதையை மட்டுமல்ல என்னை யும் புக்கப்பட்னம் கூட்டிப் போக வேண்டும் என்று ஏனோ அவர்களுக்கு விருப்பம் உண்டாயிற்று. ஒரு வயசுப் பெண்ணைப் போல் எனக்கு வேஷமிட்டார்கள். எனக்கு ஒரு சேலையைச் சுற்றி உடுத்திவிட்டார்கள். குழந்தையை வளர்த்தும் தொட்டில் ஒன்று சரிக்கட்டி, தொட்டில் குழந்தையென ஒரு ரப்பர் பொம்மையைக் கொண்டு வந்தார்கள். இளம் பெண்ணையின் வேஷத்தில் அவர்களின் ஊருக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்ட நான் அங்கே மேடையில் ஏறி நின்று அந்தக் குழந்தைக்குத் தாலாட்டும் பாடினேன்.

“அழாதே செல்லவே அழாதே நீ அழுது அடம் பிடித்தால், ஆனந்தமாய் ஆடி வராவிட்டால் உன்னைப் பாரதத்தின் தவச் செல்வன் என்னார்கள்; நாட்டுக்கு நல்ல மகன் என்னார்கள்”.

குழந்தையோடு செல்லம் கொஞ்ச வதுபோல் பல கேள்விகள் இருந்தன. “ஏன்டா அழுகிறாய் கண்ணா? என்று கேள்வி கேட்டுவிட்டு பதில்களும் கொடுக்கப்பட்டன. “கொலை பாதகன் ஹிட்லர் ரஷ்யா மீது படையெடுத்தானே, அதற்கு அழுகிறாயா? ரஷ்யர்கள் வழியேதுமின்றித் தவிக்கிறார்கள் என்று அழுகிறாயா? அவர்கள் ஹிட்லரைத் திரும்பி அடிக்க இயலாதவர்கள் என்றா அழுகிறாய்? அப்படியாகாது. நீ அழுவேண்டாம். காலம் கூடிவரும். செஞ்சேனை திருப்பித் தாக்கும். ஹிட்லருக் குப் பதிலுக்குப் பதில் கொடுக்கும். எங்கள் நாட்டிலே ஒற்றுமை இல்லை யென்று அழுகிறாயா? நாங்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபடும் காலம் வரும். அப்போது எல்லோரும் ஒருமித்து எழுவோம். அதற்கு வழியுண்டு. நீ அழாதே”.

மேடையிலே தாலாட்டு நிகழ்ச்சி நடந்துகொண்டிருந்தபோது அங்கே பொலி ஸர் வந்தனர். பாடின் இனிய

கவையில் வியிதது அவர்களும் பாட ஆரம்பித்தனர். கைத்தாளம் போட்டு ரசித்தனர். அங்கு வந்த தெலுங்கு தெரியாத ஆங்கிலேயர்கள் இசை நயமிக்க நிகழ்ச்சி கண்ணுக்கு விருந்தாய் மேடையிலே நடந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். பாட்டின் உட்பொருளை அறியாமல் அவர்களும் தாளம் தட்டி மதிழ்ந்தார்கள். அன்றைய கூட்டம் மிகப் பெரும் வெற்றியாக அமைந்தது.

பொதுக்கூட்டம் அமோகமாக ஆதரவு பெற்றதனால், அந்தப் பாடலைப் பற்றியும் அதை எழுதிப் ராஜாவைப் பற்றியும் எல்லோரும் பேசலார்கள். ரசனை மிக்க நல்ல பாடலென்று

அனைவரும் பாராட்டினார்கள். இந்தச் செய்தி அண்ணன் சேஷன் ராஜாவின் பாடல்களும், ராஜாவுக்கு கிடைத்த பொதுஜன மதியும், அவருக்கு ஒரு விதத்தில் பொறாமையைக் கிளப்பி விட்டன. ‘இதை இனி விடக்கூடாது’ என்று தனக்குள் முடிவெடுத்துக் கொண்டார். “இளிமேலும் ராஜாவை புட்டப்பத்தி யில் விடேலாது. அவனை என்னோடு தான் கூட்டிப் போகவேண்டும்” என்றார். அதன்படி சேஷன் ராஜா தனது வசிப் பிடமான உரவுகொண்டாவுக்கு ராஜாவை அழித்துச் சென்றார்.

(அடுத்த இதழில் மூடும்)

பிரஸ்ஞ்சும் ஒரு பஸ்கலைக்குழுகும்

(கலாநிதி எம். வி. என். முர்த்தி எழுதிய ‘The Greatest Adventure’ என்ற நாலிலுள்ள ‘The Universe, a university’ என்ற அத்தியாயத்தின் சூருக்கம், ஸ்ரீ. எம். வி. என். முர்த்தி – என். கஸ்தரரி அவர்களின் புதல்வர். சூருக்கமும் தமிழாக்கமும் V. K. சபாரத்தினம்).

(பும்பாயில் நடைபெற்ற ஸ்ரீ சத்திய சாயி கல்வி வட்ட நிகழ்வில் பாபா சூரினார்: “உங்கள் படிப்பை இந்த வட்டத்துக்குள்ளும் இந்த நூல்களுக்குள்ளும் அடக்கி விடக்கூடாது. பிரபஞ்சமே ஒரு பல்கலைக்கழகம். வானம், முகில் கள், மலைகள், ஆறுகள், அன்றாடம் நிகழும் சூரியோதயம், சூரியாஸ்தமனம், பருவ காலங்கள், பறவைகள், மரங்கள், மலர்கள், ஜெந்துக்கள் - இவ்வாறு படைப்பப் பொருட்கள். உயிரினங்கள் யாவற்றிடமிருந்தும் நீங்கள் உண்மையில் உயர்ந்த அறிவைப் பெற்றுடியும். இந்த ஆசான்களைப் பயபக்தியோடு போற்றி. பணிவடக்கத்தோடு அனுசினால் நமகு பாடங்களை எய்க்கு அவை புலப்பட வைக்கும்.”

புறப்பொருள்களிலிருந்து கற்றுக் கொள்வதற்கு மனிதனுக்கு நிறைய உண்டு என்று பாபா எப்போதும் உறுதிப்பாச் சொல்லி வருகிறார். அவர்

கருத்துப்பிரகாரம் இயற்கையே மனிதனுக்குச் சிறந்த குரு. மௌலியில் நீளமைதி மூலம் இயற்கை பாடம் சொல்லுகின்றது. இயற்கை எமக்குப் பயபக்தியும் வியப்பும் கூட்டி பிரமிப்பைத் தருகின்றது. அதன் முன் எமது குறைவுபாட்டை உணர்ந்து அடக்கம் கொள்கிறோம். இந்த மனநிலையோடு பிரபஞ்சத்து ஆசான்களை அனுகும்போது அவை எமது அகக் கண்ணைத் திறக்கச் செய்து துந்து பாடங்களை இதயத்தோடு சொல்லுகின்றன.

பாபா குறிப்பிட்டுச் சொன்ன ஒவ்வொரு இயற்கைக் குருவும் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய போதனையை உண்டு வோம்.

வானம்.

வானம் அகன்றது; அளவிட முடியாத தன்மையைத் தீவிண்வெளியாய்

விர்ந்து செல்கின்றது. இவ்வெண்ணம் ஒவ்வொரு இரவிலும் எம்முனர்வில் தோன்றுவதாகும். ஒரு விண்மைபை பார்க் கும்போது உண்மையில் அண்ட பெரு வெளியில் அது இலட்சக் கணக்கான ஒளி வருடங்களுக்கு அப்பால் இருக்கின்றது என்று எமக்குச் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும். பெரிதாகச் சீந்திக்கும்படி, பார்வையை விசாலமாக்கும்படி தொடு வான் எல்லைக்கு அப்பாலும் மனத்தைச் செல்ல விடும்படி நெடுவானம் எமக்குப் போதிக்கின்றது.

மழும் பெய்து விட்டதும் புழுதிப் படலம் ஓய்ந்து, மேக மண்டலம் கலைந்து வானம் நீலமாய்த் தெரிகின்றது. மேகக் கூட்டங்களும், புழுதிப் படலங்களும் வான் அரங்கில் ஓடியாடி தூள்படுத்தினாலும் வானம் தூயதாய், நீலமாய், மாசமழுவற்றதாகவே இருக்கின்றது. இவ்விதமே திமிரென்று சுழற்றியடிக்கும் அவர், போம், மூட்டம் போடும் மஷசோர்வு ஆகியவற்றினால் நிலைதளம்பாமல் உறுதிபெற்றிருக்க வேண்டும்.

மேகங்கள்.

மேகங்கள் இசை மீட்டி உலாவி வரும் இசைவாணர்கள். இடர் நீக்கும் இரட்சகர்கள். காய்ந்து வரண்ட மூி தாகத்தோடு வரவை எதிர்பார்த்திருக்கும் விருப்பமான விருந்தாளிகள். நிலப் பரப்புக்குப் புத்துயிரிக்கவும், இறந்த வற்றையும் இறப்பனவற்றையும் மீள உயிர்த்தெழுச் செய்யவும் கடலிலிருந்து தடாகம் தடாகமாக நீரைக் கொண்டின்றன. மேகங்கள், மாரி காலத்தின் முதல் முகில் கண்ணுக்குத் தரிசனமாகும்போது எத்தனை நன்றி பெருகுகின்றது. விண்ணி விருந்து தேவாமிரத்தை அது கொண்டு வருகிறதல்லவா!

மேகத்தின் மூலம் ஒரு மாபெரும் பாடத்தைப் படிக்கின்றோம். மேகம் தன்னை முழுதாக ஈந்து, தன் அடையாளத்தை கிழந்து ஏதுமற்றுப் போகின்றது. இத் தியாகத்தின் பல்லைப் பாருங்கள். மூி பக்கம் பூண்டு பூரிப்படைந்து சிலிர்த்து நிற்கிறது. மேகமோ தன்னையே

தியாகம் செய்து பூரணமடைகின்றது. எம்மையும் எக்குரியதையும் பிறநலனுக்கு ஈவதே உண்மையான நிறைவாரும்.

மாமலைகள்.

கம்பீரமான மலைத்தொடர்களும், சிகரங்களும் எம்முள் உன்னத உணர்வுச் சாயைகளையும், என்ன ஒட்டங்களையும் எழச் செய்கின்றன. மனத்தை அசத்தும் அவற்றின் உருவுப் பரிமாணம், வெற்றி கொள்ள முடியாத முரட்டுத் தன்மை ஆகியன அளவிட முடியாத வலிமையாய் உணர்வில் தோன்றுகின்றன.

மாமலைகள் அறைக்கவி அழைக் கின்றன! அவற்றின் கொடுமேடியைத் தொட்டு வரத் தூண்டப்படுகிறோம். அபாயம் நிறைந்த உச்சிக்குச் செல்ல எழுச்சி பிறக்கிறது. அதற்குப் பிரயாசை தேவை, பிரயாசைச்ப்பட்ட தசைவை வேண்டும். வகுப்பறைகளிலும், அலுவலகங்களிலும், சமூகப் படித்தரங்களிலும், கல்விப் புலமையிலும் உச்சத்தை அடையத் தூண்டும் தாகத்தை மலைச் சிகரமே உண்டுபேண்ணுகின்றது. ஆத்மீக தேடலிலும் சரி உச்சத்துக்கு இட்டுச் செல்வது இத் தூண்டுதலேயாகும்.

ஆநுகள்.

பொங்கிப் புரஞம் ஆறு வியக்க வைக்கின்றது, நன்றி உணர்வை மேலிடச் செய்கின்றது. அருவிகளில், ஒடைகளில் தளித் துளியாகக் கூடிப் பிரவகித்து ஒடும் நீரை போகும் வழி நெடுகூப் பங்கிடக் கூடியதாய் கொண்டு செல்கிறது நதி. ஒரு சிலர் மட்டும் பயணடைத்தில் அதற்குத் திருப்பதியில்லை. நிலப் பரப்பைத் தொடுக்கும் கால்வாய் வழிகளாக அமைகின்றன ஆநுகள். அவை நாட்டுக்குச் சுபிடசத்தையும், களிப்பையும் தரும் ஊற்றுக்களை ஊட்டிப் பேணுகின்றன.

வானத்து முகில்கள் வரையாது வழங்கிவிட்டுப் போக, அந்த ஆண்டத்தில் துள்ளும் நதிகள் கரை கடந்து பாய்ந்து வருங்காலப் பயிர்களுக்காக அரிய வண்டலை வழங்கிவிட்டுச் செல

கின்றன. ஆறுகளிடம் நலம் கற்கக் கூடிய பாடங்கள்: ஓயாத ஊக்கம், தாராளத் தன்மை, துள்ளும் குதாகலம், ஆற்றின் கரை மீது அமர்ந்து அதனைப் பார்த்து கோண்டிருத்தலே போதும்.

குரியோதயம் குரியஸ்தமனம்.

குரியோதயமும் குரியஸ்தமனமும் தினமும் நிகழ்வன. குரியன் உதிக் கும் அந்தக் கணப்பொருது ஆற்றல் கொண்டது. அப்போதுதான் கீழ்வானத் தில் மாசு மறுவற்று, நம்பிக்கை நிறைந்த, பரிசுத்தமான ஒரு புதிய நாள் உதயமாகின்றது. அதன் பின் பிறக்கும் ஒவ்வொரு விநாடியும் எம்மென்னப்படி கொண்டாடி மகிழ்வே வருவதாகும்.

அந்திலேனா, “நான் போய் வருகிறேன்” என்று குரியன் சொல்லிப் பிரியும் ஒப்பற் நேரம். பூமிக் கோளம் சுழன்று திரும்ப மறுபாதியிலுள்ள மக்களைத் தயிலெழுப்பி தன் கவனத் துக்கு ஈர்க்கும் வேலை குரியனுக்கு இருக்கின்றது. குரியாஸ்தமனம் இரவுக்கு விடுக்கப்படும் அழைப்பு; மற்றும் உள்ளது அமைதியோடு விளங்கும் பால்வழி மண்டலங்களுக்கு, பூமியின் உறவுகளான கிரகக் கோளங்களுக்கு, நடசத்திரங்களுக்கு விடுக்கப்படும் அழைப்புமாகும். சுறுகறுப்பான பகல் பொழுதில் ‘தந்தை’ குரியன் காட்டமாக நின்று புள்கவிட்டுப் போக, விண்வெளிக் குடும்பம் ஆறுதலை கச் சந்தித்து ஒருவரோடாகுவர் அளவளாவும் நேரம் இதுபோல் தோன்றுகின்றது. நடசத்திரங்கள் சிமிட்டிச் சிமிட்டிப் பேசுவது இரகசியம். ஆனால் எல்லோர் கவனத்தையும் தனபால் இழுத்துக் கொள்கிறது சந்திரன். பருவ காலங்கள்.

கோடை வரும்போது, “பருவமழை என்ன தூரமா?” என்பார்கள். மாறும் தன்மை பருவ காலத்தின் அடிப்படை விதி. வருடம் ஒன்றின்போது தொடர்ந்து நிகழும் மாறுதலிலேதான் நம்பிக்கையும், எதிர்பார்ப்புகளும் தங்கி யிருக்கின்றன. “எப்படு உந்தது” என்பார்பாபா. இதுவும் மாறிப் போகும் என்பது பொருள். கோடை வெய்யிலின் வெக்கை கடுமையாக வாட்டும்போது, பூமி குரிய

எனச் சுற்றுவதனால், நிவாரண மழை அதிக தூரத்தில் இல்லை என்பதை நினைத்துக் கொள்கிறோம்.

மாரியும் கோடையும் போல் தயரமும், மகிழ்ச்சியும் நிரந்தரமல்ல. வாழ்க்கையைப் பயனுள்ளதாகவும், சுவாரஸ்யமானதாகவும் ஆக்குவது இந்த மாறுதலேயாகும். மாறும் பருவ காலத் தோடு இயற்கையிலும் ஏதேனும் புதுமை நிகழ்கின்றது. மரங்கள் இலையுதிர்க்கின்றன. கையோடு புத்தாடை புனைகின்றன. பூவரும்புள்ள பூத்துக் குலங்கு கின்றன. மலர்களைப் பாராட்டி ரசிக்கின்றோம். ஏனெனில் அவை இல்லாத காலமும் இருந்தது. என்றும் வசந்தம் என்றால் மலர்களைப் போற்றுவோர் யார்?

பறவைகள்.

பறவைகளைப் பார்க்கும்போது எவ்வளவு பொறுமையாயிருக்கின்றது. தரையில் சஞ்சரிப்பதில் மனிதன் என்றுமே திருப்பதிகொண்டதில்லை. காரணம் அவனுடைய பூர்வ இயற்கையாக இருக்கலாம். பரிணாமப் பயணத்தில் மரத்துக்கு மரம் தாவி இருக்கிறான். ஆனால் அதனை எண்ணி ஆனந்திக்க மானிடப் பிறப்பெடுக்க வேண்டியிருந்தது. அதந்தும் நெடுங்காலத்துக்கு முன் அவன் பறக்கக் கூடியவளாக இருந்தான். தற்போது இறக்கையும் இல்லை, வாலும் இல்லை, பறக்கும் ஆசை மட்டும் இருக்கின்றது. மலையின் உச்சியைத் தோட்டு வரத் தாண்டிய ஆசை அவளைச் சந்திரமண்டலத்துக்கு உந்திச் சென்றிருக்கின்றது. தொடர்ந்து நிரகக் கோள்களிலும் கால பதிக்க ஆவல் கொண்டு நிற்கின்றான்.

மரங்கள்.

மரங்கள் மகத்தான பாடத்தைச் சொல்லும் போதகர்கள் எனகிறார் பாபா. உற்ற நன்பர்களான அவற்றை மனிதன் எப்படி மறபது? பிற்க பொருட்டு தானாயியும் அதனை விட மேலாகச் சுயதியாகம் செய்யும் இன்னொன்றை நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியுமா? அடிமரத்தை வெட்டனாலும் சரி, கிளை

களைத் தறித்தாலும் சரி, உடலையும் அங்கங்களையும் கூறுபட அரிந்தாலும் சரி, அது எந்த முன்முனுப்புமின்றி உங்கள் விட்டு உலைக்கு நெருப்பா கின்றது: குளிர் போக்கி இதமான குட்டைத் தருகின்றது, சந்தன மரத்தை வெட்டிச் சாபக்கும் கோட்ரக்கே அம்மரம் தன் நழுமணத்தை ஊட்டுகின்றது என்கிறார் பாபா.

உரிய நேரம் வரும்வரை பொறுமையை விரதமாகக் கடைப்பிடிக்கும்படி மரம் சொல்லித் தருகின்றது. பாபா கூறுவதாவது: “ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு காலமுண்டு என்பது வாசகம். ஒரு பூ மலர்கின்றது. அது காயாகி, நழுஞ்சாறு நிறைந்து களிவதற்கு நெடு நாட்கள் செல்கின்றன. ஒரு குழந்தை பிறக்கின்றது. அவன் திட்காத்திரனாய் வளர்ந்து புத்திசாலியாய் சமூகத்தில் ஒரு மனிதனாவதற்கு நீண்ட காலம் செல்லுகின்றது. ஏற்ற காலத்துக்கு நாங்கள் காத்திருக்க வேண்டும். அதேவேளை மரத்தைப் பாதுகாத்து வளர்த்தால் மட்டுமே அது பழங்களைத் தரும்.

மலர்கள்.

உய்த்துணர்ந்து கொள்ளக்கூடுமானால் மலர்களும் எமக்கு ஆசானகளாகும். பூத்திருக்கும் மலர்களைப் பார்த்து மகிழாதவர் யார்? இத்தனை ஏழிலோடு அவை என் மலர்களின்றன என்று நான் வியப்பதுண்டு. வண்ணவண்ணமான அழகு விலாசம்: வெல்வெட்டின் மிகுந் இப்படியொரு தீவிலிய செளந்தர்யாத்தை மனிதனால் ஆக்கமுடியவில்லையே.

இறைவன், நான் போற்றி மகிழ் வதற்கு அந்தனை அழகை மலர்களுக்குப் படைத்தானா? அல்லது அது எமக்கு அவன் பரிந்தளித்த விசேஷ பாக்கியமா? மலர்களைப் போல் நாங்களும் கடமை தவறாது, அப்பழுக்கில்லாமல், எளிமையாய் இருந்துவிட்டால் என்ன!

ஐந்துக்கள்

மனிதருக்குப் பாடம் கற்றுத்தரக்கூடிய குருமார் பட்டியலில் பூச்சிகளையும் பாபா சேர்த்துள்ளார். கொடுத்து வாங்குதல் என்ற அற்புதமான பாடத்தை தேனீக்களிடமிருந்து கந்தக் கூடியதாயுள்ளது. தேனீச் சேகரிப்பதற்கு தேனீ மலருக்குமலர் பறந்து செல்கின்றது. தேனை எடுக்கும் தேனீ அதற்குப் பதிலாக மகரந்தத்தை பூவுக்குப் பூ கொண்டு செல்கிறது. அதனால் விதை உண்டாகி, மரவர்க்கம் அழிந்து போகாமல் காக்கப்படுவதை அதன் செயல் உறுதிசெய்கின்றது.

வரவு வாங்குவதும் மறப்பதும், கரண்டுவதும், கறப்பதும் மானிட வர்க்கம் உவக்கும் செயல்கள். ஆனால் தேனீக்கள் எடுக்கின்றன. அதேபோல் கொடுக்கின்றன. இயற்கை போதிக்கும் பாடம் இது நாங்கள் தேனமுதம் பேறவேண்டிப்பாடுபட வேண்டும். பதிலாக சேவைகளை, உதவிகளை நல்க வேண்டும். “ஒன்றையும் கொடுக்காமல் எதனையும் பேற்றுடியாது” என்ற படிப்பினையை உதாசினம் செய்வதே மனித துயரத்துக்குக் காரணம். பகவானின் செய்தி.

1981 குருஷ்ணமீ செய்தியில் பாபா கூறினார்: “தன் குறுகிய தன்மையிலிருந்து அனைத்தையும் அடக்கிய பெருநிலைக்குச் செல்வனே மனிதனாவான். அதாவது அநாதம் நிலையிலிருந்து பரமாத்ம நிலையை அடையவேண்டும். படிப்படியாக நிகழும் அந்த முன்னேற்றுத்தில் வெற்றி பெறுவதற்கு இறுதிவரை வழிகாட்டக்கூடியதாய் குரு எதுஅந்த்தில் இயற்கை இருக்கின்றது. இறைவனால் நிறைவு பெற்றுள்ள இயற்கை முழுமையும் உண்மையாய் நம்பி ஏற்று நடக்கத் தக்க குருவேயாகும். கடவுளின் உபதேசம் நேர்முகமாக இல்லை. கற்றிடுள்ள இயற்கை மூலம் அவர் உபதேசிக்கின்றார். படைப்புலகைக் குருவாகப் போற்றுங்கள்”.

பிரணாயாமம்

புகை. பூர்வி பிரமதி: சீபாமளா ரவீந்தீரன்

தூபோலே-1
11

பிராணாயாமம் என்றால் என்ன?

பிராணாயாமம் என்பது மூச்சக் கட்டுப்பாட்டுப் பயிற்சி ஆகும். இதற்கு பிராணன் + ஆயாமம் என்று விழக்குவர். பிராணன் என்றால் சுவாசம். ஆயாமம் என்றால் ஒழுங்கு. பிராணாயாமம் என்றால் சுவாச ஒழுங்கு ஆகும்.

நாம் எவ்வளவு ஆறுகலாகவும், ஆழமாகவும் மூச்சை எடுக்கின்றோமோ, அவவளவு எமது ஆயுள் கடும். நாம் மூச்சை எடுக்கும்போது எமது உடலினுள் இரத்தச் சுற்றோட்டம் நிகழ்கிறது. நாம் சுவாசத்தை உள்ளெடுக்கும் போது ஒட்சிசன் உள்ளே செல்கின்றது. உள்ளே சென்று சுவாசப்பையை அடைகிறது. இரத்தம் இதுபத்தில் இருந்து சுவாசப்

பைக்குச் சென்று, அங்கே கத்திகரிக்கப் பட்டு, மீண்டும் இதயத்தை அடைகிறது. நாம் சுவாசத்தை வெளிவிடும்போது, எமது உடலிலிருள்ள காப்ஸிரோட்சைட்டு வெளியே செல்கிறது. நாம் விரைவாக மூச்சை எடுக்கும்போது, குருதிச் சுற்றோட்டம் வேகமாக நடைபெறுகிறது. அப்படி வேகமாக நடைபெறும் போது, எமது உடற்கலங்களில் காப்ஸிரோட்சைட்டு தங்கிவிடுகிறது. இதனால் நாம் நோய் வாய்ப்பட வேண்டி நேரிடுகிறது. இவ்வாறு நாம் மூச்சுகிடும் வீதத்திற்கும், ஆயுட் காலத்திற்கும் தொடர்பு உண்டாகிறது.

பின்வரும் அட்டவணையைப் பார்க்கவும்.

மிகுங்கள்	கவச வீதம் (ஒரு நிமிடத்தில்)	ஆயுட் காலம்
முயல்	38 முறை	08 வருடம்
குரங்கு	30 முறை	10 வருடம்
நாய்	28 முறை	13 வருடம்
குதிரை	19 முறை	50 வருடம்
பாம்பு	08 முறை	120 வருடம்
ஆயம்	05 முறை	155 வருடம்

சுவாச வீதம் குறைவான ஜீவராசிகள் அதிக ஆயுளையும், சுவாச வீதம் கூடியவை குறைந்த ஆயுளைக் கொண்டிருப்பதையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

மனிதன் ஒரு நிமிடத்தில் 12 முறை சுவாசிக்கின்றான். எமக்கு உணர்ச்சிகள் அதிகமாகும்போது, சுவாச வீதம் அதிகரிக்கிறது. கோபம், சுவலை, மகிழ்ச்சி, ஏரிச்சல், பயம் போன்ற உணர்ச்சிகள் அதிகமாகும்போது, எமது சுவாச வீதம் அதிகரிக்கிறது.

நாடுகத்தி

சுவாச ஒழுங்கை நாடுகத்தி என்றும் கவுலாம். இதை எங்களும் செய்யலாம்?

இதற்கு உதவுவது விஷ்ணுமுத் திரை, கட்டு விரலையும், நடுவிரலையும் மித்து வைத்துக் கொண்டு பெருவிரலால் வலது நாசித் துவாரத்தை மூடவும்; மோதிர விரலாலும் சின்ன விரலாலும் இடது நாசித் துவாரத்தை மூடப்பயன் படுத்த வேண்டும்.

பெருவிரலால் வலது நாசித் துவாரத்தை மூடி, மூச்சை இடது நாசித் துவாரம் வழியாக இழுத்து, பின்பு, இடது நாசித் துவாரத்தை மூடிக்கொண்டு வலது நாசித் துவாரம் வழியாக வெளிவிடவும். இதனைத் தொடர்ந்து வலது நாசித் துவாரம் வழியாக உள்ளிழுத்து, வலது நாசித்துவாரத்தை மூடிக் கொண்டு, இடது நாசித் துவாரம் வழியாக மூச்சை வெளிவிடவும். இப்படிச் செய்யும்போது ஒரு சுற்று என்படும். மூச்ச நிறத்தப் படிவதில்லை. மூச்சை இழுப்பதற்கும், வெளிவிடுவதற்கும் கால அளவு இல்லை. இது ஆரம்ப சாதகரகஞ்சு மிகவும் உகந்த முறை.

இதனைக் காலையிலும், சாப் பிட்ட பிறகு 3 அல்லது 4 மணித்தி யாலங்களின் பின்பும் செய்தல் வேண்டும். வயிறு இலோசாக இருக்கும்போது செய்தல் நன்று.

பிராண்யாமத்தில் நன்மைகள் பல உண்டு. அவை மூளையை விரிவு டையச் செய்து ஞாபக சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்து, புத்திக் கூர்மையை மேலும் வளர்க்க உதவுதிருது. கத்த

னான் இறத்தச் சுந்தார்டம் நிகழ்சிறது. ஸ்ட ஆய்வைக் கொடுக்கிறது.

ஆரம்ப சாதகர்கள் நாடி சுத்தி மூலம் மூச்சினைக் கட்டுப்படுத்தி ஒழுங் காக்க முடியும். பாலவிகாஸ் மாணவர் கஞக்கு இது மிகவும் பொருத்தமானது. இப்பயிற்சி பின்னர் முறையான பிராண்யாமத்துக்கு இட்டுச் செல்லும். இதன்படி மூக்கின் ஒருபுறம் வழியாக மூச்சினை உள்ளிழுத்தல் பூர்வம் என்படும். கவாசப் பையில் மூச்சினை வைத்திருத் தல் கும்பகம் என்படும். மறுபுறம் வழியாக மூச்சினை வெளியேற்றுவதல் ரேசகம் என்படும். பூரகம், கும்பகம், ரேசகம் இவற்றுக்குள்ள நேர விகிதம் 1:4:2 பாபா, “மூச்சுடன் ஸோவினை (அவன் - இறைவன்) உள்ளிழுங்கள். மூச்சுடன் ஹம்மினை (அகம் - அஹங்காரம்) வெளிவிடுங்கள்” என்கிறார். பிராண்யாமம் உடலின் ஒவ்வொரு உயிர்கல்தத்துக்கும் உயிருட்டத்தையும் ஆக்க சக்தியையும் அளிக்கிறது பிராண்யாமம் என்பது வெறும் ஆழந்த சுவாச மல்ல. உபநிஷத் ரிஷிகளின் வாக்குப்படி, பிராணன் என்பது வெறும் மூச்ச விடுதல் மட்டுமல்ல. பிராணன் என்பது பிரசஞ்ச உயிர்த தத்துவமாகும். பிராண்யாமம் என்பது ஆண்மீகப் பயிற்சி. ஆழந்த மூச்சவிடுதல் என்பது தேகப்பயிற்சி. பிராணன் என்பது பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியிருக்கும் உயிருட்டும் சக்தி, வலிமையாகும். மூச்ச என்பது பிராணன் உடலின் இயக்கத்தில் வெளிப்படுவ தாகும். அது வாயு என்பபடுகிறது. நாம் பிரபஞ்ச உயிர்தத்துவத்துடன் பிராண்யாமத்தின் வழியாகத் தொடர்பு கொள்கிறோம். இவ்வாறு நமக்குள் பிராண சக்தியை பிராண்யாமத்தின் மூலம் சேகரித்து வைத்துக் கொள்கிறோம். ஆகையினால்தான் பாபா, “மூச்சுடன் ஸோவினை உள்ளிழுக்க வேண்டும். மூச்சுடன் ஹம்மினை வெளியேற்ற வேண்டும்” என்று கூறுகின்றார்.

| சீர்த்துத்தீர்ந்து உபதேசங்கள் |

- ஓ** பணத்தை இழந்தால், அதிகம் இழக்கிறாய்; ஒரு நன்பனை இழந்தால், மேலும் அதிகம் இழக்கிறாய்; நம்பிக்கை இழந்தால், எல்லாமே இழக்கிறாய்.
- ஓ** கடவுள் ஒவ்வொரு பழவைக்கும் உணவு தருகிறார்! ஆனால் அதை அதன் கூட்டுக்குள் போடுதில்லை.
- ஓ** உயர்ந்த மனங்கள் கருத்துகள் பற்றி உரையாடும்; சராசரி மனங்கள் நீக்குவகள் பற்றி உரையாடும்; தாழ்ந்த மனங்கள் மனிதர் பற்றி உரையாடும்.
- ஓ** நாக்கின் நிறை பெரிதல்ல; ஆனால், அதைத் தாக்குப் பிடிப்பது சிலராலேயே முடியும்.
- ஓ** உன்னுடன் உறவாட தலையை உபயோகி. மற்றவர்களுடன் உறுப்பு இதயத்தை உபயோகி.
- ஓ** Danger (ஆபத்து) என்ற வார்த்தையிலிருந்து ஒரு எழுத்து குறைந்தது தான் Anger (கோபம்).
- ஓ** யாராவது உன்னை ஒரு தரம் ஏமாற்றினால், அது அவர்து பிழை; அவர் உன்னை இருதரம் ஏமாற்றினால் அது உன் பிழை.
- ஓ** மற்றவர்களின் தவறுகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்; நீ தவறுகள் செய்து படிப்பதற்கு வாழ்நாள் போதாது.
- (ஒரு ஆங்கீலக் கவிதையீன் தமிழாக்கம். ஆசீர்ப்பெய்தெரியவீல்லை)

‘வர்த்தமையன்றும் பேசமல் வாசமுள்ள ஹோஸப் முவரக இருங்கள்’

- பகவான் சத்திய சாமி பாமா.

(.07.0002 இல் யாழி இகைஞர் பீரவீன் கட்டத்தீல் திருக்காணமலை திரு. வே. புவனேஸ்வரன் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் தொட்பு)

பகவானின் அருளைப் பேற்ற எல்லோருக்கும் சாயிராம்.

பகவானின் அருளின் நிலித்தம் நாம் இன்று இங்கு கூடியிருக்கிறோம். பகவான் எம்மைத் தனது கருவியாகத் தெரிவு செய்ததை யிட்டு மகிழ்ச்சியடைப்ப வேண்டும். இம் மகிழ்ச்சி சேவையில்லோடு ஓர் உந்து சக்தியாகும்.

பகவானின் கூற்று: “நீங்கள் ஒரு வர்த்ததையும் பேசமல் வாசமுள்ள ஹோசா மலராக உங்களை மாற்றிக்

கொள்ளுக்கள். வாசமிருந்தால் பேசத் தேவையில்லை. நானும் கடவுள் நீயும் கடவுள். நீ கடவுள்னபது உனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் எனக்குத் தெரியும்.”

எங்களில் இருக்கும் தெய்க்கப் பொறிதான் மனச்சாட்சி. இது ஆண்டவரின் சூரல். மனச்சாட்சி ஒருபோதும் பிழையாதைச் சொல்லாது. நாம் மனச்சாட்சியின்படி நடக்கிறோமா? மற்றவர்களைப் பற்றி அவர்கள் இல்லாதபோது கதைப்போமானால் நாம் சாயி அடியார்கள் அல்ல. எனது நோக்கு சாயியின்

அடியை நெகுங்குவதே. மனச்சாட்சியை விட்டு எவ்வளவு விலகிச் செல்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு நாம் பகவானிடமிருந்து பிரிகிறோம். நூறு வீதம் மனச்சாட்சியின் படி நடப்பதே என்னுடைய போராட்டம். இப்போராட்டத்தில் நாம் எங்கே நிற்கிறோ மென்பதை இனம்காணவேண்டும்.

அதாவது:

1. மனம் சொன்னபடி போதல்; அல்லது தீயவற்றிற்குப் பின்னால் போதல். இது கீழ்த்தரம்.
2. மனம் சொல்வதை மனச்சாட்சி ஆராய்ந்த பின்பு பிழையை அஸ்து தீபதை இனக்கண்டு நிறுத்தி விடுதல். இது நடுத்தரம்.
3. மனச்சாட்சியிலிருந்து எழுவதையே மனம் எண்ணுவதால் பிழையானது ஒருபோதும் எழுவதில்லை. இது உள்ளது நிலை.

நம்மில் அனேகர் இரண்டாவது நிலையிலேயே செயற்படுகின்றோம். எனக்குள் எழும் கேட்ட எண்ணாங்களை இனம்காண்பது தான் சாதனை. நானே எனது வாழ்க்கையை மாற்ற வேண்டும். இதற்கு பகவானின் அருளும் தேவை. எண்ணம் சொல் செயலில் தூய்யையும் ஒருமையும் இருத்தல் வேண்டும். இது தான் திரிகரணகத்தி.

திரிகரண சுத்தியில் எண்ண கத்திதான் முதற் சுத்தி. அதுவே இதன் நோக்கம். திரிகரண சுத்தியைக் கடைப்பிடிப்பதே தர்ம சங்கடமான போராட்டம். சாயி வாழ்க்கையே இதற்கு பரிகாரம்.

இவளஞ்சிரகளே! உங்களுக்கு சீல அற்வுரைகள்:

1. முத்தவர்களுடன் அபிப்பிராய பேரும் ஏற்படும் போது விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.
2. மிக அமைதியிடத்தும் ஒழுங்குத்தனும் பெரியோர்களின் வழி நடத்தலில் செயற்பட வேண்டும்.

ஓ முத்தவர்களில் தவறுகள் இருந்தால், தவறுகளை ஏற்றுக் கொண்டு பகவர்ஸிடம் சமர்ப்பியுங்கள். நீங்கள் வருங்கால தலைவர்கள். மேற்கூறியதை கடைப்பிடித்தால் பகவானின் மிகச் சிறந்த கருவிகளாகத் திகழ்வீர்கள். நீங்கள் அதிவிட்சாலிகள்.

இளமையிலேயே பகவானிடம் வந்து விட்டர்கள்.

ஓ நூறுவீதம் சேவையிலீடுபடுங்கள். ஆன்பீக நூல்களை வாசிப்பதிலும் பார்க்க, பிரார்த்தனைகளிலும் பார்க்க சேவையே மேலானது. பக்தி மார்க்கத்தின் முடிவு சரணாகதி. இது மிகவும் கஷ்டமானது. பிரதியுபகாரம் கருதாத சேவை மூலம் சரணாகத்தையே மிகவும் இலைசாக அடையாம். எங்கே சேவை செய்கிறீர்களோ அங்கே நான் பிரசண்னமாவேன் என்கிறார் பகவான் பாபா. சேவையின் தரம் உள்நோக்கில் தான் தங்கியுள்ளது.

முச்சவிடும் போது பகவானை நினைத்து பகவானின் எண்ணத்தில் என்றும் வாழ்ந்து வந்தால், பகவானின் அருள் கிடைக்கும்.

ஜெய் சாயிராம்.

உரையை அடுத்து நீகழ்ந்த கலந்துரையாடலின் சாரம்.

கேள்வி: இளைஞர்கள் பிரத்தியேக பாட வகுப்புக்களுக்குப் போவதா? அல்லது சாயி நிறுவன நீகழ்வில் கலந்து கொள்வதா? என்ற மன்மூருக்க இயை நோக்குகிறார்கள். மேலும் பேற்றோர்களும் பாட வகுப்புக்களுக்குப் போவதையே மிகவும் விரும்புகிறார்கள். இதை எவ்வாறு எதிர்கொள்ளலாம்?

பேச்சாளர்: படிக்கிற வயதில் படிக்கிற நேரத்தில் படிக்கத்தான் வேண்டும். படிப்பையே பிரார்த்தனையாக்குங்கள். கடமையாகக் கருதுங்கள். இதைத்தான்

பகவான் Work is worship, Duty is God என்று கூறியுள்ளார். காயத்திரி மந்திரத்தை உச்சரித்து புத்திநுட்பத்தை அதிகரிக்கச் செய்யுங்கள். பகவானை இடைவிடாது தொடர்ந்து சிந்தியுங்கள். படிப்பதை மக்கள் சேலவைக்காகவே டுக்கிறேன் என்று நோக்கினால் இதுவே பிரார்த்தனையாகின்றது.

கேள்வி: எப்படி பகவானை தொடர் சிந்தனையிலமர்த்தலாம்?
பேச்சாளர்: பகவானின் நாமத்தை முச்சுடன் சேர்க்க வேண்டும். பாலவிகாஸ் கதைகளைத் திரும்பவும் படியுங்கள்.

ஜெய் சாயிராம்.

(தொகுத்தவர்: செல்வி பற்பா சண்முகவிங்கம்)

வடமராட்சியில் இளைஞர் சாதனா முகாம்

ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிறுவனத் தின் வட பிராந்திய இளைஞர் பிரிவின் ரின் சாதனா முகாம் கடந்த 24.06.2002 அன்று மந்திரை ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிலைய மன்பட்டத்தில் நடைபெற்றது. வலிகாமம் பகுதியிலிரு ந்து 41 இளைஞர்கள் வந்திருந்தனர். அவர்களின் வருதை வடமராட்சி இளைஞர்களுக்கு ஊக்கம் தருவதாக இருந்தது.

சாதனாமுகாம் காலை 10.00 மணிக்கு ஒங்காரத்துடன் ஓரம்பமாகியது. 21 தடவை ஒங்காரம், பஜுனை, யோகர் சுவாமிப்பாடல், காயத்திரி ஜெபம், தியா னம் எனத் தொடர்ந்து சாதனை மங்கள ஆரத்தியுடன் பகல் 12.00 மணிக்கு நிறைவேற்றது.

சாதனை முடிவில் இளைஞர் பிரிவு இணைப்பாளர் Dr. R. கணேச-மூர்த்தி அவர்கள் இளைஞர்கள் ஆண்மீக கட்டுபாடு கொண்ட உன்னத மனிதர்களாக வேண்டும் என சுவாமி விரும்புகிறார் என்றார். எமக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்கள், தொல்லைகளை எதிர்கொள்ளக் கூடிய சக்தியை சுவாமியின் வழிச்செல்லும் இளைஞர்கள் பெறலாம் என்று சிறு சொற்பொழிவினை நிகழ்த்தினார்.

அடுத்து சத்திய சாயி மனித மேம்பாட்டுக் கல்விப் பணிப்பாளர் பேரா சிரியர் செ. சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி)

அவர்கள் “இளைஞரும் ஆண்மீகமும்” என்னும் பொருள் பற்றி உரையாற்றினார். மகிழ்ச்சிதான் ஆண்மீகம்; உள்ளத் தூயமை, மனத்தில் நல்ல சிந்தனை ஆகியவற்றை இளைஞர்கள் பெற்று நல்ல மனிதர்களாக வேண்டும் என்று எம்மை வழிநடத்தி செல்கின்ற ஒரு அவதாரபுருஷர் வாழும் காலத்தில் நாம் வாழுகின்றோம் என்றார். எம்மோடு ஒரு வொரு செய்கைகளிலும் அருகில் இருந்து பார்க்கின்ற தெய்வம் என்றும் கூறினார். சாயிமார்க்கம் பத்திரிகையில் நல்ல கருத்துக்கள் இடம்பெறுகின்றன அவற்றை இளைஞர்கள் படித்தல் வேண்டும். மூன்று மொழிகளில் வருகின்ற பத்திரிகை என்றும் கூறினார். நிறைவாக இளைஞர்கள் ஒன்று திரண்டு ஆண்மீக சக்தியை பெற்று நல்லவர்களாக வாழுவேண்டும் என்று கூறினார்.

இளைஞர் பிரிவத் தலைவர் ஸ்ரீ. S. சசிதூரன் அவர்கள் முடிவுரையில் எதிர்வரும் ஜாலை 12, 13, 14 ம் திகதிகளில் மருதனார்மடம் இராமநாதன் கல்லூரியில் இளைஞர் பிரிவின் ஏற்பாடு செய்துள்ள “எனித உன்னதம்” கண் காட்சியைப் பற்றி விபரித்து அதற்கு வடமராட்சி இளைஞர்களின் பூண் ஒத்துழைப்பை வேண்டினார்.

இச் சாதனை முகாமில் வட பிராந்திய இணைப்புக் குழுவின் உப

தலைவர் ஸ்ரீ. S. R. சுரவணபவன், சத்திய சாயி மனித மேம்பாட்டுக் கல்வி நிர்வாக உத்தியோகத்தர் ஸ்ரீ. V. சேனாதிராஜா, மந்திகை நிலையத் தலைவர் ஸ்ரீ. V. K. சபாரத்தினம், பருத்தித்துறை வேலாயுதம் கல்லூரி அதிபர் ஸ்ரீ. A. ஜெகநாதன் அவர்கள் ஆகியோரும் பங்குபற்றினர்.

மந்திகை சாதனை முகாமின்
பின்பு சாயி இளைஞர்கள் செல்வச்

சந்திதி முருகன் கோவிலுக்குச் சென்று பஜனை நடாத்தினார்கள். சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தில் மதிய போசனத்தில் பங்கு கொண்டனர்.

ஜெய் சாயிராம்

ஸாயி சேவையில்
மு. கு. யோகேந்திரன்.

ஸந்த பூதங்கள்க் குணங்களும் இயல்புகளும்

ஜெய்கேர் என்ற சாயி கல்விக்கொள்கையும் திட்டமும் பஞ்ச பூதங்களின் குணங்களையும் இயல்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. அவை இங்கே கருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன. ஆதாரம்: ஸ்ரீ சத்ய ஸாயி ஜெய்கேர் (2002), SRI SATHYA SAI BOOKS AND PUBLICATIONS TRUST (T. N.) "SUNDARAM", CHENNAI 28.

1. ஆகாயம் (வெட்டவெளி – Space)

அறிமுகம்:

படைப்பின் தொடக்கத்தில் இறைவன் 'ஓம்' என்ற ஒலியைக் கூறினார். அதனை வைத்திருக்க ஒரு இடம் தேவைப்பட்டது. வெட்டவெளி இதனால் உருவாகியது. எங்கும் வியாபித்திருக்கும் அளவுற்ற ஆற்றல் (capacity) அதற்கு உண்டு. அது எல்லாவிடத்திலும் இருக்கின்றது. அது அனைத்தையும் தனக்குள் அடக்கிக் கொள்ள வல்லது. நமது முன்னோர்கள் வெட்டவெளி (Space) தன்னை இறைவனாகக் கருதி வழிபட்டனர். அதற்கு சப்தப்ரம்மன் (ஒனிவடிவிலான இறைவன்) என்றும் பெயரிட்டனர்.

குணங்கள், இயல்புகள்.

இந்த பூதம் (மூலக்கறு, element) ஒலி என்ற இயல்பினைக் கொண்டது. இசையும் மற்ற எல்லா ஒலிகளும், அனைத்துப் பொருளுக்கும் (Matter) ஆற்றலுக்கும் (Energy) ஆதாரம் இருக்கிறது.

மான 'ஓம்' என்ற பேரண்ட ஒலியின் வெளிப்பாடுகளேயாகும். வெட்டவெளி எவ்வாறு எங்கும் பரந்து விரிந்திருக்கும் தன்மை கொண்டதோ, அவ்வாறே நாமும் நமது இதயத்தை விரிவடையச் செய்து, அனைத்தையும் நமக்குள் ஏற்று, படைப்பு முழுவதையும் நேசிக்கும் பேரன்பு நிறைந்து இருத்தல் வேண்டும்.

2. காற்று (AIR)

அறிமுகம்:

காற்று, இறைவனால் படைக்கப்பட்ட மிக முக்கியமான மூலப்பொருள் (element) பூதம், காற்றில்லாமல் சிறிது நேரமும் ஜீவராசிகள் உயிர்வாழ இயலாது. காற்றினை நமது முன்னோர்கள் வாய்தேவன் என்று வழிபட்டு வணங்கினர்.

குணங்கள், இயல்புகள்.

காற்றுக்கு இரு குணங்கள் உண்டு. ஒன்று ஒலி, இன்னொன்று தொழுதல். அது பற்றில்லாது இருக்கும் இயல்புடையது. அது எங்கும் அசைந்து செல்வது ஆனால் அது எந்த விடயத்திலும் பற்றிக் கொள்வதில்லை.

ஏழையோ, பணக்காரனோ, மனிதனோ, விலங்கோ, நாவர் இனமோ, பிராணிகள் இனமோ, எல்லோரிடமும் எந்த சுயநலமு பில்லாமல் எந்த பாரபடசமும் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் தன்னை வழங்குகிறது. அனைவருக்கும் அன்பே காற்றாக வந்து தன்னை வழங்கிக் கொள்கிறது. காற்றில் ஸது, இனிய இசை உருவாக இயலாது.

3. நெருப்பு (அக்ளி - FIRE) அறிமுகம்.

நெருப்பு என்ற மூலப்பொருள் (Element - பூதம்) ஒளியைக் குறிக்கி றது. நெருப்புக்கு, அக்ளி தேவன் என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் நெருப்பை வழிபடுகிறோம். ஹோமங்கள் செய்கிறோம். தீயைக் கொண்டு, நாம் அனைத்துக் கடவுளருக்கும் ஆரத்தி எடுக்கிறோம்.

குணங்கள், இயல்புகள்.

நெருப்புக்கு சப்தம், ஸ்பர்சம், உருவம் இந்த மூன்று இயல்புகளும் உண்டு.

நெருப்பு தான் ஏற்றது கொண்டு, பிறுக்கு ஒளி தருகிறது. அது சக்தி யினையும் பரப்புகிறது. குரியனும் ஒரு விதத்தில் நெருப்புக் கோளமாகும். அது சக்தியும் ஒளியும் தருகிறது. ஒளி, அறி வினைக் குறிக்கும் சின்னம். ஒளி இருட்டை விலக்குவது போல, அறிவும் அறியாமை என்ற இருட்டை விலக்கு கிறது. நெருப்பு, அனைத்திலும் உள்ள மாசினை ஏற்றது அவற்றைத் தூயதாக்குகிறது. (உ-ம்) தங்கம். ஆகவே, அது தூயமையின் சின்னம் கூட.. அறிவின் ஒளி பிரகாசிக்கும் போது, வெறுப்பு, பொறுமை, பேராசை போன்ற கெட்ட சூணங்கள் விலகி, நற்குணங்கள் அவற்றின் இடத்தை எடுத்துக் கொள்கின்றன. நெருப்பின் தீ ஸ்போதும் மேலே செல்கிறது. அது போலவே, நாமும் உயர்ந்து சிறுந்த இலட்சியங்களையும், எண்ணங்களையும் ஸ்போதும் கொள்ள வேண்டும்.

4. ஸ்ரீ (WATER) அறிமுகம்

இறைவன் படைப்பில், தண்ணீர் அமுதம் போன்றது. தண்ணீரில்லாது உயிர்வாழ இயலாது. மனித வாழ்க்கை, விலங்கு வாழ்க்கை, நாவர் வாழ்க்கை இவையைனத்தும் பிழைத்திருக்க தண்ணீர் மிகவும் அவசியம். பாரத நாட்டில், அனைத்து நதிகளையும், கங்கா மாதா, கோதாவரி மாதா, காவிரி அன்னை என்றிவ்வாறு கூறுகின்றோம். அவற்றை தேவியர்களாக வழிபடுகிறோம். கங்கா மாதேவிக்கு தினமும் ஆரத்தி நடைபெறுகிறது. இவ்வாறு உயிரிட்டும் தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக, இந்த நதிகளுக்கு நமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சுயநலங் காரணமாக, மனிதன் இந்த நதிகளைத் தூயமையாகவும், சுத்தமாகவும் வைத்திருக்க அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. தமது குப்பை களையெல்லாம் அவற்றினுள் ஏறிகிறோம். நதிகளின் அருகில் உள்ள தொழிற் சாலைகளும் வேண்டாத கழிவுப் பொருள்களை ஆற்றிலேயே விட்டு, அவற்றை மனிதன் பயன்படுத்த இயலாது, பயன்ற தாக்கிவிட்டன. இயற்கையின் சமநிலை யும் குலைந்துள்ளது. அன்றாட வாழ்க்கையிலும் நாம் அதிகத் தண்ணீரை வீண் செய்கிறோம். தேவைக்குத் தகுந்த அளவுக்கு குறைத்து கொள்வதில்லை. இயற்கையும், சில இடங்களில் வெள்ளங்களையும், சில இடங்களில் பற்றாக்குறையும் உருவாக்கி நம்மை தள்ளிக்கிறது.

குணங்கள், இயல்புகள்.

தண்ணீருக்கு ஒலி, ஸ்பர்சம், வடிவம், சுவை ஆகிய நான்கு இயல்புகளும் உண்டு. இடைவிடாது ஒடுக்கொண்டிருக்கும் குணமும் அதற்குண்டு. ஸ்போதும் அது அசைந்து கொண்ட பேரிருக்கும். நாம் அதனிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடம் ஒன்றுண்டு. பிறருக்கு உதவி செய்வதும், இயற்கையில் இசைவு ஏற்படச் செய்வது மான பணியினை, சோம்பஸ் பாராமல்

வேங்கு கொண்டே இருக்க வேண்டும். தண்ணீர் எப்போதும் உயர்ந்த நிலையிலிருந்து தாழ்ந்த நிலைக்கு ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு உயர்த் தில் இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு அதன் ஆற்றலும் அதிகமாக இருக்கிறது. மின் சக்தி உருவாக அது உதவி செய்கிறது. கீழ்நோக்கிச் செல்ல அது தயங்குவதில்லை. அது போலவே நாமும் அகந்ததயைக் கைவிட்டு ஏழைகளை நேசிக்க வேண்டும். இயல்பாகத் தண்ணீர் பருதும்போதும், நீராடும் போதும் குளிர்ச்சி யைத் தருகிறது. ஒடும் தண்ணீர் தன்னுடன் அழுக்கையும் எடுத்துச் செல்கிறது. அந்தப் பகுதியை ஏழைகாகவும் சுத்தமாகவும் ஆக்கிறது.

5. நீலம் (EARTH).

பஞ்ச பூதங்களும், இறைவனது தேவ்வீகப் பொருட்களாகும். ஆகவே நமது முன்னோர்கள் அவைகளைக் கடவுளராகப் போற்றி வந்தனர். நாம் பூரியிலிருந்து நமக்குள்ள அநாவசியத் தேவைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு,

நாற்செயல்கள் புரிவதன் மூலம் நாம் பூமியை எப்போதும் பரிசுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். குணங்கள், இயல்புகள்.

பூமிக்கு ஒலி, ஸ்பர்சம், வடிவம், சுவை, மணம் ஆகிய ஜங்கு இயல்புகளும் உண்டு.

பூமி நமக்கு சக்தியும் உணவும் தருகிறது. பூமியின் உதவியைக் கொண்டுதான் நமது வாழ்க்கை நடைபெறுகிறது. அது நமக்குப் பொறுமையும் பரந்த மனப்பான்மையும் தருகிறது. லோன், கன்மான் வாகனங்கள் அதன் மேல் செல்லுகின்றன. நாம் அதனைத் தோண்டுகின்றோம். கலப்பையால் அதனை உழுகிறோம். அதற்குப் பல இடங்களை கணும் காயங்களும் தருகிறோம். ஆனால் அது மிகவும் அமைதியுடன் இவை அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. பிரதியாக. நமக்கு உணவு, பிற அவசியங்கள் பொருட்களான விறகு, நிலக்கரி. தாதுப் பொருள்கள் போன்றவற்றைத் தருகிறது.

நவராத்திரியும் ஒரு சிவவழிபாடே

S. R. சுவாமி பவன்

ஒத்தராயண காலத்தில் சித் திரை மாதம் குரியன் உச்சிக்கு வரும் நடுப்பகுதியில் அமைந்த காலமாதலால் முக்கியத்துவம் பெறும் ஒரு மாதம். அதே போல தேட்டிணையன் காலத்தில் புரட்டாதி மாதமும் நடுப்பகுதியில் அமைவதால் தேவர்களுக்கு நடுநிச்சேரமாகும். ஆகவே இம்மாதம் முழுவதும் இறை வணக்கத்திற்குரிய மாதமாக வருக்கப் பட்டுள்ளது.

சனிக்கிழமைகளில் தூய இறை சிந்தனையுடன் ஆலயங்களுக்குச் சென்று தீபமேற்றி இறைவனை வணங்கச் செய்யும் நாள் புரட்டாதி சனி. எமது முன்னோர்களை நினைத்து அவர்களை

வழிபடும் மஹாளயபட்டவும் 15 இம்மாதத் தில்தான் வருகிறது. தினங்கள் இதற்கு தூக்கப்பட்டுள்ளது. நவராத்திரி காலம் இம்மாதத்தில் வருவதும் கவனிக்கவேண்டியது.

பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா அவர்கள் நவராத்திரியை வெகு சிறப்பாக பிரசாந்தி நிலையத்தில் கொண்டாடுகின்றார். கிரியைகளைக் குறையுங்கள் என்று கூறிவரும் பகவான் நவராத்திரி காலத்தில் வேதபண்டிதர்களை அழைத்து பெரியளவில் ஹோமம் செய்து சக்தி வழிபாட்டை நடாத்தி வருவது கவனிக்க வேண்டும்.

நவராத்திரியில் துர்க்கை, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி ஆகிய தெய்வங்களுக்கு விசேஷ பூசை நடைபெறும் காலமாகக் கொண்டாலும் கூறந்து அவதானித்தால், இது ஒரு சிவவழிபாடு என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

சிவலிங்கத்தில் பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய தெய்வங்களுக்கு இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவலிங்கத்தின் அடிப்பாகம் பிரம்மதேவருக்கும், நடுப்பாகம் ஆவடையார் விஷ்ணுபாகமாகவும், மேற்பகுதி உருத்திர பாகமாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. இவர்களின் சக்தியாக உருத்திரருக்கு துர்க்கையும், மஹா விஷ்ணுவுக்கு லக்ஷ்மியும், பிரம்மாவிற்கு சரஸ்வதியும் விளங்குகின்றனர். இம் மூன்று சக்திகளை விசேஷமாக வழிபட ஏற்படுத்தப்பட்டதே நவராத்திரி வழிபாடாகும்.

பக்தியோரும், கட்டுப்பாடிடரும் கடமையைச் செய்தல்: உத்தரவுகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல், அந்வூதகல்களைப் பிஸ்பற்றுதல், பேரன்போடு போடப்படும் வரையறைகளுக்கு அடங்கி நடத்தல் - திகுவே கவாயின் அஹ்கிரகத்தைப் பெறும் தலையை மற்க்கமாகும்.

S. S. S பாகம் 9 பக்கம் 131.

கவாயி வித்தவாரன் ஒழுங்கு விதிகள் உங்களில் சிலங்குக் கத்தி பாய்க்கவது போல அல்லது சம்ஹடி அடிப்போலத் தோன்றலாம். நோக்கம் நோயைத் திரப்பதாகும். விட்டுப்போனதை ஒட்டுவதாகும். ஒழுங்கு விதிகளுக்குப் பணிந்து உள்ளூர் அஹ்சரித்து நடவுய்கள். உங்கள் பாதை சூலிதழ்கள் தூவியதுபோல மிகுந்தவகையும் கலப்பாகவும் இருக்கும். அஹ்சரிப்பவர்களை அஹ்சுதிக்கிழேன்! கட்டுப்பாட்டுணர்வினாலும், பக்தியினாலும் விளையும் நன்மைகளை அவர்கள் பெறுவார்கள்!

(S. S. S பாகம் 13 - பக்கம் 76)

சேவைச் செய்திகள்

பாலவிகாஷ் சிறுவர் ஒன்றுகூடல்

வடபிராந்திய ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிலையங்கள் இனைந்து பாலவிகாஷ் சிறுவர் தினத்தை 14.07.2002 சனிக்கிழமை காலை 9.00 மணி முதல் மாலை 4.30 மணி வரை யாழ்ப்பானம் ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிலையத்தில் நடாத்தினார்கள்.

அகில இலங்கை சாயி நிறுவ னங்களின் ஆலோசகர் ஸ்ரீ செ. சிவ ஞானம் ஜயா அவர்கள் கொடியேற்றி நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்தார். அப்போது இந்திகழ்வில் கலந்துகொண்ட 260 பால விகாஷ் மாணவர்களும் சுற்றிவர நின்று பாலவிகாஷ் பாடத்திட்டத்திலுள்ள 17 சலோகங்களையும் மிகவும் பக்திபூரவ மாக ஒதியமை பலருடைய பாராட்டுதல் களையும் பெற்றது. இனைப்புக் குழுத் தலைவர் ஸ்ரீ. இ. வசந்தசேனன் அவர்கள் விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தார். பாலவிகாஷ் இனைப்பாளர் ஸ்ரீமதி. ம. சரவணபவன் அவர்கள் அறிமுக உரையை நடாத்தி விழாவை நடாத்தினார்.

பாலவிகாஷ் சிறுவர்களின் பெற்றோர்களுக்கான ஆலோசனைக் கூட்டமும் மாலை 1.30 மணிக்கு வேறாக நடை பெற்றது. “பாலவிகாஷ் கல்வி எமது பிள்ளைகளில் ஏற்படுத்திய மாற்றம்” என்ற தலைப்பில் ஒரு பெற்றார் உரையாற்றினார். “பாலவிகாஷ் கல்வி என்னில் ஏற்படுத்திய மாற்றம்” என்ற விடயம் பற்றி பாலவிகாஷ் எல்லாப் பிரிவுகளிலும் பயின்று தற்போது உயர்கல்வி கற்று வரும் 3 பழைய மாணவர்கள் தமது அனுபவங்களைக் கூறினர். சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக அகில இலங்கை பாலவிகாஷ் இனைப்பாளர் திருமதி. சியாமளா இரவீந்திரன் அவர்கள் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார். அவர் தமது ஆரம்பகால

பங்களிப்புகளை நினைவு கூறந்தார்.

இறுதியாக ஸ்ரீ. செ. சிவஞானம் ஜயா அவர்கள் நிறைவூரிடமும் இப்படியான ஒன்று கூடல் நிகழ்ச்சியை நடாத்துவதன் மூலம் ஒரு புதிய உற்சாகத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று கூறி பங்குபற்றிய 263 பிள்ளைகளுக்கும் 55 பாலவிகாஷ் குருமாருக்கும், இனைப்பாளருக்கும் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்தார்.

இரத்ததானம்.

அகில உலக இரத்ததான தினம் 15.09.2002 ஞாயிற்றுக்கிழமை இலங்கை முழுவதும் கொண்டாடப்பட்டது. வடபிராந்தியத்தில் அனைத்து நிலையங்களும் ஒன்று சேர்ந்து யாழ்ப்பானம் ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிலையத்தில் இரத்தம் வழங்க விசேட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. யாழ் அரசினர் போதனா வைத்தியசாலையைச் சேர்ந்த இரத்த வங்கிப் பிரிவினர் சமூகமளித்து இரத்த த்தை ஏற்றுக் கொண்டனர். இங்கு 31 பேர் இரத்தம் வழங்கினர். 16½ பைந் தீர்த்தம் பெறப்பட்டது.

இதேபோல் வடமராட்சிப் பிரிவி ஒரும் மந்திகை வைத்தியசாலையில் வடமராட்சியைச் சேர்ந்த சாயி அங்கத்த வர்கள் இரத்தம் வழங்கினர். 5 பேரிடமிருந்து 4½ பைந் தீர்த்தம் பெறப்பட்டது. தேவை ஏற்படும்போது இரத்தம் வழங்க பலர் தமது பெயர்களைப் பதிவுசெய்து கொண்டனர்.

அன்பு வாரம்.

ஒக்டோபர் 14ம் திகதி திங்கட்கிழமை தொடக்கம் 20ந் திகதி ஞாயிறு வரையுள்ள ஏழு நாட்களையும் புளித மான் காருண்ய உணர்வுகள் நிறைந்த

அன்பு வாரமாகக் கொண்டாடப்பட வில்லை.

21. நூற்றுண்டில்
அன்பினுாடாக புதிய சகாபதத்தை
நோக்கி வெற்றி நடைபோட உதவும்
தேவீக்கத் திருப் பணியின் கருவிகளாக
எங்கை உயர்த்தி இவ்வாரத்தினை
கோலாகலமாக கொண் டாடி இவ்வார
எண்ணங்கள் தொடர்ந்து எமது வாழ்வின்
அடித்தளமாக அமைய ஒவ்வொரு
நிலையமும் முன்வரவேண்டும் எனக்
கேட்கப்பட்டுள்ளது.

01. இவ்வாரத்தில் சாயி நிலையங்களில்
அன்பின் பெருமையை உணர்த்தகக்
விதமாக அன்பு பற்றி:

 1. பஜுனை முடிவில் உரை நிகழ்த்
துதல்.
 2. கல்வி வட்டத்தில் கலந்துரை
யாடுதல்.
 3. பாலவிகாஷி வகுப்புகளில் எடுத்து
ரைத்தல்.

02. இவ்வாரத்தில் சாயி பக்தர் ஒவ்
வொருவரும்;

 1. தங்கள் இல்லங்களில்.
 2. தங்கள் சாயி நிலையங்களில்.
 3. தாங்கள் பணிபுரியும் வேலைத்
தளங்களில்.
 4. சமூகத்தில்.

அன்பை நீவிரமாக மற்றவர்களோடு
பகிர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டுமெனவும்
அன்பின் சக்தியை ஒவ்வொருவரும்
அறிந்து கொள்வதோடு மட்டுமன்றி
மற்றவர்கள் உணர்த்தகக் விதமாக
நடத்தை அமைய வேண்டுமெனவும்
எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

03. கட்டுரை, கவிதைப் போடி.

பாடசாலை மாணவரிடையே ஓர் கட்டுரை,
கவிதைப் போட்டியினை இரு பிரிவுகளாக
நடாத்தப்படவள்ளது.

1. 15 வயதிற்குட்பட்ட மாணவர்கள்.
2. 15 வயதிற்கு மேற்பட்ட மாணவர்
கள்.

மாணவர்களின் வயது, ஆக்கம்
மாணவர்களால் ஆக்கப்பட்டது என்பன
பாடசாலை அதிபரால் உறுதிப்படுத்தப்
படுதல் வேண்டும். இவை பற்றிய
விபரங்கள் பாடசாலை அதிபர்களிற்கு
நேரடியாகவே அறிவிக்கப்படும் எனத்
தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

04. பாடசாலைகளில் சொற்பொழிவு.

ஒவ்வொரு நிலையத் தலைவரும்
தங்கள் நிலையத்திற்கு அண்மையில்
உள்ள பாடசாலைகளிற்கு சென்று
அதிபரை சந்தித்து ‘அன்பு வாரத்தில்’
அன்பு பற்றி ஆசிரியர் மாணவர்களிற்கு
ஓர் உரை நிகழ்த்துமாறும் கட்டுரை,
கவிதைப் போட்டுகளில் பங்குகொள்ளு
மாறும், ஊக்குவிக்குமாறும் வேண்டப்படு
கிறது.

“அன்பு வாரத்தில்” அன்பு பற்றிய
பகவானின் அருளுரைகள் சமூகத்தில்
ஒவ்வொருவரையும் சென்றடைய எம்மா
ஸன் முயற்சிகளை மேற்கொள்வோம்
என மனித மேம்பாட்டுக் கல்வி இணை
ப்பாளர் திரு. K. V. சிவனேசன்
வேண்டுகோள்விடுத்துள்ளார்.

சத்திய சாயி மேம்பாட்டுக்கல்விப் பயிற்சிகள்.

வடபிராந்திய இணைப்புக் குழுவி
ளால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் மனித
மேம்பாட்டுக் கல்விப் பயிற்சிகள் தற்
போது புதிய ஒரு வடிவத்தை எடுத்து
ள்ளது. பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக்
கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றவரும்
சுமார் 500 ஆசிரியர்களுக்கு மனித
மேம்பாட்டுக் கல்வியில் பயிற்சியளிக்கும்
படி கேட்டுக் கொண்டமைக்கு அமைவாக
அங்கு 30.09.2002 அன்று பயிற்சி
ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. முதலாவது
குழுவில் 53 ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி
யளிக்கப்பட்டது. மிகுதி ஆசிரியர்கள்
அனைவருக்கும் பயிற்சியளிக்கப்படும்.
முதலாவது குழுவில் பயிற்சியளிக்கப்
பட்ட அனைவரும் ஆரம்ப வகுப்பு
ஆசிரியர்களாவர். ஒவ்வொரு குழுவினருக்
கும் பயிற்சியளிக்க 6 மணித்தியாலங்கள்

3. நாட்களில் ஒதுக்கித் தூப்பட்டுள்ளது பேராசிரியர் செ. சிவஞானகந்தரம் அவர்கள் தலைமையிலான குழுவினர் இப்பணி யில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

முதலாவது குழுவில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் அனைவரும் வண்ணிப்பிரதேசத்தில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆசிரியர்களைக்காலைகளில் சத்திய சாயி மனிதமேம்பாட்டுக் கல்வியைப் பயிற்றுவிப்பதன் மூலம் இப்பயிற்சி நாடு முழுவதுமுள்ள தமிழ் மொழிப் பாடசாலை அனைத்திற்கும் சென்றடையக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

இவளஞ்சிர பிரவுக் கண்காட்சிகள்.

“மனித உன்னதும்” என்ற தலைப்பில் வடபிராந்திய சத்திய சாயி இளைஞர் பிரிவினர் ஒரு கண்காட்சியை யூலை மாதம் 12ம், 13ம், 14ம் திகதிகளில் இராமநாதன் கல்லூரியில் நடாத்தினர். இக்கண்காட்சியை வலிகாமப் பிரதேசக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. V. இராசையா அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார்.

‘மனித உன்னதும்’ என்ற இக்கண்காட்சியை அக்டோபர் மாதம் 4ம் சும் திகதிகளில் பருத்தித்துறை வேலாயதும் மகாவித்தியாலயத்தில் நடாத்தினர். இங்கு கூமார் 2000 உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் பார்வையிட்டு பயனடைந்தனர்.

45 நாள் சாதனை (அக்டோபர் 9 முதல் நவம்பர் 22 வரை)

ஓரே நேரத்தில் பல இடங்களில் ஓரே நோக்கத்திற்காக செய்யப்படும் பிரார்த்தனைக்கு அதிக சக்தி உண்டு என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அக்டோபர் 9ந் திகதி முதல் நவம்பர் 22ந் திகதி வரை மாலை 7.30 மணி தொடக்கம் 8.00 மணி வரை வடபிராந்தியத்திலுள்ள சாயி பக்தர்களும் ஏனைய அடியார்களும் கடந்த பல வருடங்களாக ஒரு சாதனை நிகழ்ச்சியை நடாத்தி வருகின்றனர். நாட்டில் சாந்தி யும் அமைதியும் ஏற்பட வேண்டும் என்று

அச்சுப் பதிப்பு: காருண்யா ஏஸ் கணீனி சேவை - தாவடி.

நோக்கத்தில் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. விவரங்களும் இந்த சாதனை நிகழ்ச்சி நடைபெறும் என ஆன்மீக இணைப்பாளர் திரு. க. சிவபாதவிருதையர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். மாலை 7.30 மணிக்கு 3 முறை ஒம்காரம் தொடர்ந்து 7.50 வரை காயத்திரி ஜெபம் அல்லது விருப்பமான முறையில் தேவாரம் அல்லது பஜனை 7.50 - 8.00 மணி வரை ஜோதி தியானம். இந்த ஒழுங்கில் பங்குபற்றும் அனைவரும் சாதனை செய்யுமாறு ஆன்மீக இணைப்பாளர் வேண்டியுள்ளார்.

24 மணிநேர அகண்ட பஜனை (நவம்பர் 9ந் திகதி மாலை 6.00 மணி தொடக்கம் 10ந் திகதி மாலை 6.00 மணி வரை).

வட பிராந்தியத்தில் கடந்த பல வருடங்களாக 24 மணிநேர அகண்ட பஜனை செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருந்து வந்தது. ஆனால் இன்று நிலமை வழமைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருப்பதால் இவ்வருபம் 24 மணிநேர பஜனையை எல்லா நிலையங்களும் செய்ய வேண்டுமென ஆன்மீக இணைப்பாளர் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார். பஜனை நிலையங்கள் அருகிலுள்ள நிலையங்களுடன் இணைந்து அகண்டபஜனையில் ஈடுபொல எந்த தெரிவித்துள்ளார்.

நீப் ஒளி சாதனை (நீபாவளி)

தீபாவளி அன்று காலை 7.30 மணிக்கு வழமைபோல வடபிராந்தியத்திலுள்ள எல்லா நிலையங்களிலும் தீப் ஒளி சாதனை நடைபெறும். 7.30 மணிக்கு 3 முறை ஒம்காரம் தொடர்ந்து தலைவர் பிரதான தீபத்தை ஏற்றுதல். தொடர்ந்து எல்லோரும் தாம் கொண்டு வந்த தீபங்களை பிரதான விளக்கி விருந்து ஏற்றி வரிசையாக அடுக்குதல். இந் நிகழ்ச்சி முடியும்வரை எல்லோரும் காயத்திரி மந்திரம் சொல்லுதல். தொடர்ந்து பஜனை அஷ்டோத்திரம் போடுவதற்கு அரிசி பாவிக்கலாம். இது நாராயண சோவைக்கு உதவும் என ஆன்மீக இணைப்பாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

சாயி மார்க்கம் பற்றி

- இ** கடைசியாக வெளிவந்த சாயி மார்க்கம் ஒக்டோபர் - டிசம்பர் 2001, எடியுகேயர் விசேட இதழாகும். (மலர் 8, இதழ் 25).
- இ** நீண்ட இடைவெளியின் பின் ஜனவரி - செப்டெம்பர் 2002 இதழாக (மலர் 9, இதழ் 26) இதனை வெளியிடுகின்றோம். அதாவது இரு இதழ்கள் வரவில்லை.
- இ** இதழ்கள் வெளிவராததற்குக் காரணம் முற்றாக 'தவிர்க்க முடியாத' காரணங்கள் அல்ல. தவிர்த்திருக்க வேண்டிய காரணங்களும் உண்டு.
- அதற்காக சாயி மார்க்கத்தின் வாசக அனீபர் களிடம் இதயடுர் வமாக மன்னிப்புக் கோருகிறோம். பகவானுக்கு என்ன காரணம் கூறுவதென்றே தெரியவில்லை.
- இ** அடுத்த இதழ், ஒக்டோபர் - டிசம்பர் 2002 (மலர் 9, இதழ் 27) உரிய நேரத்தில் வரும்.
- இ** சாயிமார்க்கம் இலங்கை ஸ்ரீ சத்ய சாயி நிலையங்களின் உத்தியோகபூர்வமான தமிழ் இதழ். அது ஆங்கில SAI MARGA, சிங்கள சாயி மார்க்க ஆகியவற்றுக்கு நிகரானது. ஆனால் அவற்றின் மொழிப் பெயர்ப்பு அல்ல. எமது நிலையங்களின் நிகழ்வுகளையும், வாசகர் களின் கருத்துக்களையும் அனுபவங்களையும் தாங்கி வருவது சாயி மார்க்கத்தின் கடமையாகும்.
- இ** தமிழில் வழிபாடு நடாத்தும் நிலையங்கள் தமது நிகழ்வுகளை பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா நிலையங்கள் தமது நாளாந்த நிகழ்வுகளை எமக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.
- சுருக்கமாக எழுதி அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம். எஜாகோ, பாலவிகாஸ், இளைஞர் சேவை போன்ற சகல விடையங்களையும் சாயி மார்க்கம் பிரசுரிக்க விரும்புகிறது.
- இ** சாயி இலக்கியங்களைப் படிப்பது சாயியின் கோப்பாடுகளில் முக்கியமான தாகும். அந்த இலக்கிய வரிசையில் சாயி மார்க்கம் முன்னின்று சாயியின் உபதேச மனிகளையும், வழிகாட்டும் ஆணைகளையும் தகுந்த முறையில் பக் தர் களுக்குத் தரவேண் டும். எதிர்காலத்தில் இங்கு சேவையை ஒழுங்காகவும் நேர் ததியாகவும் செய்வதற்கு பகவானின் பெரும் கருணையை வேண்டி பிரார்த்திக் கின்றோம்.
- இ** ஒரு பத் திரிகைக்கு எவ்வளவு சந்தாதாரர்கள் சேருகிறார்களோ, அந்த அளவிற்கு அது பலம் அடையும். அல்லாவிடில் பணப்பிரச்சனையால் பத் திரிகையை வெளியிடுவது கட்டமாகும். ஒரு ஆன் மீக இதழானாலும் சாயி மார்க்கம் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆகவே, உங்கள் இந்த ஆன்மீக இலக்கிய இதழின் ஒரு வருட, இருவருட சந்தா எடுக்கும்படி வேண்டுகிறோம்.
- இ** சாயி இளைஞர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த வேண்டுகோளை பெரியோருக்குத் தொரிவித்து, சந்தா சேகரித்து அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.
- ஜெய் சாயிராம்.
ஆசிரியர் குழு
- ஒரு வேண்டுகோள்.
- பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா நிலையங்கள் தமது நாளாந்த நிகழ்வுகளை எமக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம். - ஆசிரியர்

அன்பு வாரச் சிந்தனை

அன்புடன் கண்களால் பாருங்கள்.
அன்புடன் காதுகளால் கேளுங்கள்.
அன்புடன் கரங்களால் கருமமாற்றுங்கள்.
அன்பான எண்ணங்களை எண்ணுங்கள்.
அன்பான வார்த்தைகளை பேசுங்கள்.
ஒவ்வொரு நாளத்திலும் அன்பை உணருங்கள்.

LITLIT.

SEE WITH THE EYES OF LOVE
HEAR WITH THE EYES OF LOVE
WORK WITH THE HANDS OF LOVE
THINK THOUGHTS OF LOVE
SPEAK EVERY WORD WITH LOVE
FEEL LOVE IN EVERY NERVE

BABA.

இப்பக்க அப்பஸிப்பு:

காலஞ்சென்ற எமது தந்தையார்
தாமயாதரம்பிள்ளை சக்ராசசிங்கம் அவர்களின்

ஞோபகார்த்தமாக
திருமதி. சாந்தநாயகி ரோசேந்திரம்

தலைவி,
துன்னாலை சாயி பஜனை நிலையம்,
தாமரைக் குளம் முன்பாக,
துன்னாலை, கரவெட்டி.